

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

בפני כב' השופטת, סגנית הנשיא רותם קודלר עיאש

תובע פלוני
ע"י ב"כ עו"ד לורית גרון גלבוע ועו"ד שני זכר-גבאי

נ ג ד

נתבעת פלונית
ע"י ב"כ עו"ד איילת מצויינים

בענין הקטינים:
1. א.ג. ילידת 2004 (להלן: "הקטינה")
2. ג.ג. יליד 2004 (להלן: "הקטין")

פסק דין בתביעה לחידוש קשר

פסק דין זה עוסק בתובענה שהגיש האב (להלן: "האב", "התובע") כנגד אם ילדיו, בת זוגו לשעבר (להלן: "האם", "הנתבעת"), לחידוש קשר עם ילדיו.

זהו סבב שלישי של הליכים משפטיים שמתנהלים בין הצדדים. הסבב הראשון החל בסוף שנת 2014 והסבב השני בקיץ 2015, כשאין מחלוקת כי מאז סבב ההליכים השני נותק הקשר בין האב לקטינים ולא חודש עד כתיבת שורות אלה.

מדובר במקרה עגום וטראגי של סרבנות קשר קשה שהלכה והחמירה עם העמקת הסכסוך בין ההורים עד כדי נתק מוחלט בין האב לילדיו הקטינים, המתנגדים ליצירת קשר מכל סוג עמו. בהליך זה נדרש בית המשפט להכריע בשאלה מהם הגורמים לנתק ולקבוע את המתווה הטיפולי, ככל שניתן להציע כזה, לחידוש הקשר בין האב לילדיו.

במהלך ניהול ההליך הופנתה המשפחה להליך טיפולי במכון שלם, בשלב מאוחר יותר מונתה הפסיכיאטרית, ד"ר טלי וישנה כמומחית מטעם בית המשפט, מונתה אפוטרופא לדין לקטינים והקטינים אף נשמעו ישירות על ידי ביהמ"ש.

רקע עובדתי ודיוני

1. הצדדים, בני זוג לשעבר, ניהלו מערכת יחסים משנת 2000, הכוללת מגורים תחת קורת גג אחת. בשנת 2004 נולדו להם תאומים, הם הקטינים נשוא ההליך שבכותרת (להלן: "הקטינים").
- בסבב ההליכים המשפטיים הראשון הקטינים היו כבני 10 ואילו כיום הקטינים בני 16 שנים.
2. התובע איש הי-טק העוסק בתחום אבטחת מידע והנתבעת מורה ל-XXXX במקצועה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

3. בחודש ספטמבר 2012 הנתבעת נפגעה בתאונת דרכים בגינה הוכרה כנכה ע"י המוסד לביטוח לאומי בשיעור של 73% ולטענתה נאלצה לצאת לפנסיה מוקדמת עקב אובדן כושר עבודה.

4. ביום 9.3.2013 התובע עבר להתגורר ביבשת אחרת.

5. שני הצדדים מאשרים כי השבר במערכת היחסים הזוגית החל לאחר מעבר התובע ליבשת אחרת.

התובע טוען כי מדובר בתוכנית מוסכמת שמטרתה הייתה מציאת משרה בכירה, בטרם הנסיעה נערכה מסיבת פרידה בנוכחות בני משפחה וחברים וביציאתו לשדה התעופה לווה ע"י הנתבעת, ילדי הצדדים ובני משפחה אחרים ומנגד, הנתבעת טוענת כי תחילה לא שללה מעבר המשפחה ליבשת אחרת, אך לאחר שעברה תאונת דרכים התנגדה לנסיעת התובע לאור מצבה הגופני. לטענתה, התובע החליט לעזוב את המשפחה על דעת עצמו ולרדוף אחר חלומו מבלי ליתן את הדעת לקושי המשפחה הנותרת מאחור.

6. סבב ההליכים הראשון (סוף שנת 2014)

לטענת התובעת בשל הנתק הממושך שנוצר עקב היעדרות התובע מהבית, היא חשה כי נפגעה תהום עמוקה ביניהם ובחודש 12/2014, בנסיבות בהן נוצר קרע שאינו ניתן לאיחוי, היא הגישה תביעות למזונות (תמ"ש 33637-12-14) ולמשמורת (תמ"ש 33722-12-14).

להלן תפורט השתלשלות העניינים הרלוונטית למהות ההליך שבכותרת:

א. ביום 13.7.2015 ניתן פסק דין הקובע כי משמורת הקטינים תהא אצל אמם וזאת כאשר לא הייתה מחלוקת כי הילדים גדלים ומתגוררים אצל אמם בישראל והאב מתגורר ביבשת אחרת. נקבעו הסדרי קשר בין האב לקטינים באמצעות שיחות וידאו וקשר טלפוני וכן מפגשים כאשר האב יגיע לחופשות בישראל. כמו"כ נקבע כי בכל מועד שבו האב יגיע לחופשות בארץ הוא יהיה זכאי לקבל את הילדים לביקורים ושהות עמו. במועד מתן פסק הדין האב שהה בישראל, לפיכך נקבעו זמני שהות במועדים קונקרטיים (ללא לינה), הכוללים בין היתר איסוף הקטינים מפתח בית המגוריהם בבוקר והסעתם למקום בו מתקיימה הקייטנה שבה השתתפו באותה עת וכן בשתי שבתות ברציפות. הובהר כי מקום בו תתעוררנה בעיות בקיום זמני השהות שנקבעו ביחס לחופשה הנוכחית של האב בישראל, בית המשפט ידאג למעורבות יחידת הסיוע על מנת לתווך בין האב לקטינים ולאפשר להם את חידוש הקשר בליווי מקצועי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

ב. בטרם יבש הדיו על פסק הדין מיום 13.7.2015 האב הודיע כי הקטינים מתנגדים לפגוש אותו בהעדר נוכחות אמם והצדדים הופנו ליחידת הסיוע.

ג. ביום 15.7.2015 הוגש דו"ח עו"ס יחידת הסיוע אשר נפגשה עם ההורים והקטינים וציינה כי לדברי הילדים האב השתנה והם אינם רוצים לפגוש אותו לבד אלא בנוכחות אמם או מישהו אחר. לאור הדיווח נתנה החלטה מיום 18.7.2015 המורה ליחידת הסיוע לעמוד בקשר עם האב והקטינים, להזמין למפגשים נוספים בזמן שהות האב בישראל ולנסות ולתווך קשר בין האב לקטינים בפרק הזמן הקצר שבו האב שוהה בארץ.

ד. ביום 20.7.2015 האם הגישה בקשה לצו הגנה בה"ט 40524-07-15 וטענה כי האב הגיע בליווי שוטר למסור מתנות לקטינים, הגיע למקום שבו מתקיימת הקייטנה של הקטינים וטענה כי הקטינים מצויים בחרדה ומסרבים לצאת מהבית.

האב הגיש תצהיר תשובה והסביר כי לאחר שחוזה דחייה של הקטינים להתלוות אליו בביקור 13.7.2015 וביום 14.7.2015, אכן הגיע לקייטנה על מנת לצפות בקטינים מרחוק. האב לא הכחיש כי ביום 19.7.2015, לאחר 5 ימי המתנה, הגיע בליווי שוטר לבית מגורי הקטינים על מנת למסור להם מתנות שרכש עבורם מבעוד מועד.

בהחלטה מיום 20.7.2015 אסרתי על האב להגיע לבקר את הקטינים בקייטנה או לבקרם בדירת המגורים ובסופו של דבר האם לא עמדה על בירור הבקשה לאור חזרת האב ליבשת אחרת ביום 25.7.2015.

7. סבב ההליכים השני

א. ביום 13.7.2015 הנתבעת הגישה כנגד התובע תביעה רכושית בתמ"ש 24286-07-15 ובמסגרתה עתרה בין היתר לפירוק שיתוף בדירת המגורים בדירה המצויה ברחוב מעלות אשר 18/24 בXXX (להלן: "דירת המגורים"), על דרך מכירתה לה או לצד ג' וחלוקת התמורה בין הצדדים בחלקים שווים.

נוכח הסכמת הצדדים ניתן במסגרת פסק דין מיום 16.8.2017 צו לפירוק שיתוף בדירה וב"כ הצדדים דאז, עוה"ד מצויינים ונגר, מונו ככונסי נכסים לצורך מכירת הדירה בשוק החופשי. ביום 18.11.2018 אושר הסכם מכר מיום 11.11.2018 למכירת הדירה לקונה צד ג' תמורת סך של 1,030,000 ₪.

ב. ביום 8.10.2015 התובע הגיש תביעה למתן צו פיקוח והשגחה על הילדים (תמ"ש 11978-10-15) במסגרתה טען בין היתר כי הנתבעת ***** , לוקחת לעצמה סמכות בלעדית לקבלת החלטות הנוגעות לחינוך ובריאות הקטינים ללא כל התייעצות עמו. תביעה זו נמחקה בהחלטה מיום 31.3.2016 בהעדר סעד אופרטיבי בעניינם של הקטינים כאשר האב מתגורר בחו"ל.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוגי נ' פלוגית

ג. ביום 15.12.2015 הנתבעת הגישה תביעה לצו מניעה בתמ"ש 30561-12-15 ובמסגרתה עתרה למתן צו שיאסור על האב להפיץ מידע לקטינים בפרט ולכל גורם או אדם באשר הוא בכלל, על נסיבות *****.

בכתב התביעה הנתבעת ציינה כי תביעתה הוגשה אך לנוכח איומיו של הנתבע ולתביעות סרק שטומנות בחובן מימוש איומיו כאשר הוא חוזר וטוען כי היא ***** . הנתבעת אינה מפרטת את נסיבות ***** ושומרת על זכותה להרחיב את המידע בעת הצורך.

כך או אחרת, בדיון 31.3.2016 התובע הצהיר: "אני לא גיליתי, לא מגלה ולא מתכוון לגלות" ו"אני האחרון שרוצה לגלות את זה לילדים" ועל פי הסכמת הצדדים ניתן פסק דין האוסר עליהם להביא בכל אמצעי ובכל דרך את הפרטים בענין *****.

8. במהלך תקופה זו החרף מצב הסכסוך בין בני הזוג וכאשר האב הגיע לארץ לצורך דיון אליו הוזמן, נעצר בגין תלונות שהוגשו ע"י האם בענין עבירות מין שביצע לכאורה בקטינה ואלימות שנקט לכאורה כלפי הקטין . האב היה עצור במשך תקופה, לאחר מכן שוחרר ובהמשך נסגר התיק כנגדו וזאת מבלי שהוגש כתב אישום.

9. בחודש מרץ 2016, מספר ימים לפני הגעת האב לישראל לצורך התייצבותו לדיון 31.3.2016, האם הגישה בקשה לצו הגנה בה"ט 58988-03-16 וטענה כי הקטינים מטופלים ע"י פסיכולוג ועו"ס בעקבות נזק שגרם להם האב ובמסגרת הטיפול התגלו דברים שהובילו להגשת תלונה במשטרה כנגד האב. האם עתרה להרחקת האב מהקטינים.

האב שהה באותה עת במעצר והובא לדיון 31.3.2016 בליווי השב"ס. בשים לב לנסיבות שהתרחשו בפועל, הצדדים הסכימו למתן צו הגנה למשך 3 חודשים, כאשר האב כפר והכחיש טענות האם, אך מטעמים פרקטיים הסכים לבקשה והובהר כי אם ישוחרר ממעצר, מקום בו יחפוץ בקשר עם הילדים, יפנה בתובענה מתאימה לביהמ"ש והענין יוסדר ע"י ביהמ"ש.

10. סבב ההליכים השלישי

א. ביום 22.6.2016 הגיש האב תביעה לחלוקת זמני שהות בתמ"ש 46300-06-16 (ההליך שבכותרת) ובמסגרתה עתר לחידוש הקשר בינו לבין הקטינים.

ב. בחודש מאי 2017 התובע נקט בהליך נגד הנתבעת ואמה (להלן: "הסבתא") בתמ"ש 6645-05-17. מדובר בתביעה כספית ע"ס ₪ 450,000 בעילה נזיקית לפיצוי התובע בגין נזקים ממוניים ולבר ממוניים שנגרמו לו לכאורה כתוצאה מהתנהלות הנתבעת ו/או הסבתא.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

ג. התובע טען בתביעה הנזיקית כי הנתבעת ו/או אמה לא בחלו בשום אמצעי, אגב הגשת תלונות סרק חמורות למשטרת ישראל, בגין האשמות קשות ביותר של פגיעה מינית בבת ותקיפת הבן ב', פגיעות שלטענתו לא היו ולא נבראו. עוד התובע טען כי הנתבעת מערבת את הקטינים בסכסוך בין הצדדים, עד כדי הזדהות טוטאלית עמה, שוטפת את מוחם ומחדירה בהם פחדים שהוא מעונין לכאורה למכור את ביתם ולהשליכם לרחוב בלא קורת גג ובהתנהלותה גרמה להחרפת הנתק בינו לבין ילדיו, לתופעת ניכור הורי חמורה והכפשת שמו של התובע ברשויות, במסגרת החינוך של הקטינים ובקרב משפחה וחברים ופגיעה בשמו הטוב ובכבודו.

ד. הנתבעת הגישה "תביעה שכנגד" בתמ"ש 22156-10-17, תביעה כספית בעילה נזיקית ע"ס 346,020 ₪ ובמסגרתה טענה כי הקטינים נדרשים לטיפול פסיכולוגי שוטף על מנת להתמודד עם הפחדים והחרדות מנת חלקם מהתנהלות האב, עד היום נאלצים לחיות בפחד וחשש מפני הבאות שמא יתפרץ האב לחייהם ו/או יותיר אותם ללא קורת גג ו/או יפגע בדמות היציבה היחידה בחייהם, אמם. עוד טענה הנתבעת כי הנתבע פגע והחריף את מצבה הנפשי שנגרם מתאונת דרכים קשה וכעת היא נאלצת להתמודד עם מגבלות פיזיות וחרדות נפשיות.

ה. בחודש אוקטובר 2017 האב הגיש תביעה בתמ"ש 40374-10-17 לביטול החיוב בדמי מזונות הקטינים על פי פסק דין מיום 16.8.2017, בטענה כי מאז ניתן פסק הדין למזונות חל שינוי נסיבות מהותי ומתקיים ניכור הורי חמור מצד האם.

ו. התביעות הכספיות (תמ"ש 6645-05-17 והתביעה שכנגד בתמ"ש 22156-10-17) התנהלו במאוחד, במקביל להליך שבכותרת ולהליך בעניין ביטול המזונות.

פסק דין ביחס לכל אחד מהתיקים נכתב וניתן בנפרד על פי הרצף הכרונולוגי הבא, שכן יש בתוצאותיו של כל אחד מההליכים כדי להשפיע על אופן ההכרעה באחר שיבוא אחריו, וכמפורט להלן:

תחילה יינתן פסק הדין בהליך שבכותרת (תביעה לחידוש קשר) ובמסגרתו יקבע מהם הגורמים לנתק בין האב לילדיו והאם ניתן להציע מתווה טיפולי לחידוש הקשר, בהמשך יינתן פסה"ד בהליך שעניינו תביעת האב לביטול מזונות ולאחר מכן יינתנו פסקי דין בתביעות הכספיות.

השתלשלות העניינים החל ממועד הגשת תביעת האב לחידוש הקשר

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

11. ביום 27.6.2016 (מספר ימים לאחר שהאב הגישה תביעה לחידוש הקשר עם ילדיו) האם הגישה בקשה לצו הגנה בה"ט 56330-06-16.

האם ציינה כי נודע לה שהתיק הפלילי כנגד האב נסגר מחוסר ראיות ולא מחוסר אשמה וטענה כי ביום 29.5.2016 וטענה כי האב הפר את צו ההגנה, שעה שביום 29.5.2016 שלח לקטינים מסרון באפליקציית הווטסאפ ובה כתב :

" _____ - ילדים יקרים שלי! אני כל כך התגעגעתי, אני חולם יום ולילה מתי אני אוכל לראות אותכם שוב, אני אוהב אותכם הכי חזק בעולם. אני כבר חודשיים בארץ ועדיין ממתין להיפגש, חושב על זה יום ולילה, הבאתי לכם *** מיבשת אחרת ומתנות קטנות. אני תמיד יהיה מאחורכם אם אתם צריכים עזרה או משהו אחר- אתם רק צריכים להגיד לי. מעולם לא פגעתי בכם ולא אתן לאף אחד לפגוע בכם. אבא".

האם טענה כי הקטינים הגיבו למקרא המסרון בלחץ וחרדה.

12. בדיון 21.7.2016 אושרה הסכמת הצדדים כי האב לא יגיע במשך 6 חודשים לדירת מגורי האם ולא יתקרב לדירה זו, כמו"כ האב התחייב במהלך תקופה זו שלא ליצור קשר עצמאי עם הילדים, אלא עפ"י המתווה הטיפולי שיקבע ביהמ"ש, לרבות לא באמצעות משלוח מסרונים או באמצעות הרשתות החברתיות. הסכמה זו של האב ניתנה מבלי להודות בטענה מטענות האם ונוכח הסכמת שני ההורים כי ביהמ"ש ימנה מיידית מומחה אשר יקבע מנגנון חידוש קשר בין האב לקטינים ויקבע מנגנוני טיפול לשני ההורים ולקטינים לצורך התמודדות עם מצבם של הקטינים והנתק מאביהם בשנה האחרונה.

13. בהמשך להסכמה זו, הצדדים הופנו למכון שלם בראשון לציון (להלן: "מכון שלם") לצורך טיפול ואבחון להורים ולילדיהם. מכון שלם התבקש לשמש בשני כובעים: כובע אחד מאבחן וכובע אחר מטפל, כאשר הטיפול יחל מיד בסיום שלב הערכה ואבחון. מכון שלם התבקש להציע בהקדם האפשרי מנגנון חידוש קשר בין האב לקטינים ועל פי שיקול דעתו אף להתחיל בפגישות בין האב לקטינים וזאת הן לצורך הערכה ואבחון והן לטובת הקטינים.

בהחלטת בית המשפט מיום 21.7.2016 צוין כי מקום בו מכון שלם מתרשם כי חידוש קשר ומפגשים עלול לגרום לנזק לקטינים יביא הדבר לידי ביטוי בחוות דעתו.

14. ביום 28.9.2016 האם הגישה בקשה לצו הגנה כנגד האב בה"ט 67333-09-16 וטענה כי חרף מתן צו הגנה בהליך ה"ט קודם, האב מגיע לסביבת דירת מגוריה ומשאיר כתובות על רכבה כגון: "אני כאן", "I LOVE YOU" וכו'.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

באת כוח האם עתרה למתן צו הגנה הכולל הרחקת האב מבניין המגורים, ממוסדות החינוך של הקטינים ומכל רדיוס של 500 מטר מקום הימצא האם והקטינים. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 9.10.2016 האב לא הכחיש כי כתב משפטים באצבעו על גבי אבק הרכב ובית המשפט הבהיר לאב כי הדברים הללו רק גורמים להתלקחות החרדה אצל אם הקטינים, דבר שכמובן משפיע על המידע שמועבר לקטינים והגם שביהמ"ש מבין את מידת הגעגוע והכאב, על האב להימנע מביטויי געגוע אלו ולהמתין למתווה הטיפולי שייקבע. בהחלטה מאותו מועד לא חסכתי מביקורת מהתנהלות שני ההורים: האב אשר ממשיך ועושה טעויות, כאשר בודק גבולות ואומנם שומר על מה שנרשם במסגרת הסכמות הצדדים אך מוצא דרכים יצירתיות לנסות ליצור קשר עם הילדים וביחס לאם, אשר מחד נתנה הסכמתה כי המשפחה תיכנס למתווה אבחון וטיפול על מנת לסייע בהתמודדות ההורים והקטינים תוך פתרון והפסקת הנתק מהאב בשנה האחרונה, אך מאידך אינה מצליחה לשגר לילדים מסר מרגיע ולתת את ברכתה לתהליך.

15. ביום 3.11.2016 הוגשה חוות דעת מכון שלם עליה חתום ע"י הפסיכולוג הקליני הבכיר ד"ר מרדכי שרי (יצוין כי האבחונים נערכו ע"י צוות רב תחומי של פסיכולוגים קלינים מומחים ממכון שלם: הגב' גינס פינמסר אפרת, ד"ר ליסה ליוטרוביץ', הגב' אורנית ברגר וגב' דפנה דינור וד"ר מרדכי שרי).

צוות המומחים ממכון שלם המליץ לפעול בדחיפות לחידוש הקשר בין האב לקטינים תוך ליווי תהליך חידוש הקשר עם הילדים בהדרכה הורית מקצועית וכן בטיפול רגשי עבור האב.

16. **בחוות הדעת של מכון שלם צוין כי לא נמצאו אינדיקציות במבחנים שהועברו המצביעים על נטייה לאלומות או לדפוס המתקשר עם מסוכנות מינית.**

צוות המומחים ממכון שלם מגיע למסקנה כי על פי ממצאי האבחון נראה שהאב הוא הורה כשיר וכי יש לפעול בדחיפות למען חידוש הקשר בינו לבין ילדיו, לטובת כל הנוגעים בדבר.

17. לאחר קבלת חווה"ד התקיים דיון ביחס להמלצות המומחים ובהחלטה מיום 24.11.2016 מצאתי לקבל לאלתר את המלצת המומחים של מכון שלם והוריתי על חידוש הקשר בין האב לקטינים באופן מידי וללא דיחוי בהתאם למתווה הטיפולי שהוצע.

18. **מפעם לפעם הוגשו לתיק דיווחי מכון שלם.**

- בעדכון מיום 1.1.2017 דווח כי הקטינים "מביעים התנגדות חריפה לכל ניסיון לחידוש הקשר עם אביהם, חווים פגיעות וחרדה בעוצמה גבוהה" והגורמים הטיפוליים מתרשמים כי אינם מוכנים עדין למפגש עם האב. צוין כי שני הקטינים "קשורים מאוד לאמם, חשים כלפיה קרבה ונאמנות רבה ובשלב זה חווים את האב כמאיים ופוגעני."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

- בעדכון מיום 12.2.2017 דווח כי לאחר מספר מפגשים עם האם, היא הצהירה שאינה יודעת כיצד להתמודד עם ההתנגדות, הכעס והחרדה שעולים מצד הקטינים וכי אין לה את הכלים לקיים עמם דיאלוג בנושא. לפיכך הוחלט ע"י הגורמים הטיפוליים לקיים מפגש הערכה נוסף עם הילדים לצורך התחלת עבודה טיפולית ישירה עמם, מתוך מטרה להמשיך במקביל את הדרכת ההורים ומפגשי התאום ההורי.

- באותו דיווח תואר מפגש מיום 1.2.2017 שאליו הוזמנו הקטינים יחד עם פסיכולוג קליני שאמור להיות אחד מן המטפלים בילדים ועו"ס קלינית המלווה את ההורים. צוין כי למפגש זה הגיעו הקטינים בלוויית האם ונפרדו ממנה בכניסה לחדר. למתן תחילת המפגש שניהם נראה כעוסים ונסערים מאוד. הקטינה הביטה כל העת ברצפה ובכתה תוך שהיא מטיחה באביה האשמות וטענות חוזרות על כך שהגורמים המטפלים לא מקשיבים להם וכופים על הקטינים להיפגש עמו בניגוד לרצונם. גם חזר על דברים אלה והאשים את האב בפגיעה מינית באחותו ובאלימות פיזית כלפיו.

צוין כי שני הקטינים היו מוצפים ולא פנויים לשיחה או הקשבה ולאחר מספר דקות קמו ויצאו בכעס מן החדר. כאשר המטפלים יצאו לבדוק מה קורה ולנסות להחזירם למפגש, ראו שהקטינים עומדים במרחק מן האם ומשוחחים בטלפון. בשלב מסוים הבינו המטפלים כי הקטינים למעשה התקשרו למשטרת ישראל בעת שהותם במכון שלם וביקשו שיבואו לקחת אותם כי לטענתם מכריחים אתם להיפגש עם אביהם.

צוין בדיווח כי בשיחה משותפת של המטפלים עם הקטינים ואימם, האם חזרה על כך שהילדים אינם רוצים לראות את האב וכי היא "בצד שלהם", האשימה את האב ב"סבלם של הילדים" וטענה כי המטפלים וביהמ"ש כופים עליה ועל הילדים את התהליך הטיפולי בכוח. צוין כי האם הייתה נסערת ואמוציונאלית לעיני הילדים וביטאה מולם ביטויי כעס וגנאי כלפי האב, בניגוד להדרכה שקיבלה ולאור זאת הופסקה השיחה המשותפת של המטפלים והילדים בנוכחות אימם.

- בעקבות אותו אירוע חריג שהתרחש במכון שלם, הומלץ ע"י צוות המומחים ממכון שלם כי "בשלב זה לא ניתן בטווח הקצר להתחיל מפגשים בין הילדים לבין האב".

בדיווח מכון שלם צוין גם כי "ספק רב באם ניתן יהיה לקיים טיפול לילדים תחת קורת הגג של מכון שלם, הנתפס כיום כ"בן הברית של האב" ויש לשקול שילוב גורם טיפולי אשר לא היה מעורב בתהליך אבחון המשפחה" (ראה עמ' 3 לדיווח מכון שלם מיום 12.2.2017).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

- 1 כפועל יוצא מן האירועים החריגים, מכון שלם ביקש להשיב את המנדט שקיבל במסגרת
2 המינוי שניתן לו על ידי בית המשפט.
3
- 4 19. בהמשך לדיווח האמור של מכון שלם מחודש פברואר 2017, האב הודיע כי הוא מרפה את
5 ידיו מתביעתו לחידוש הקשר ומאמץ את ההמלצה שלא להתחיל, בשלב זה, בשום הליך
6 טיפולי וזאת בכפוף לתנאים שפרט (משלוח מכתבים אישיים לילדיו, שמירת קשר עם מנהל
7 ביי"ס בו לומדים הקטינים וכיוצ"ב).
- 8
9
10 20. בהחלטה מיום 9.3.2017 בהתייחס להודעת האב הנ"ל נקבע :
11 " בית המשפט קרא בלב כבד את עמדת האב ונאלץ לקבל אותה ולכבד את עמדתו.
12 אין לביהמ"ש ספק כי האב היה מעדיף להיות בסיטואציה אחרת בקשר מול ילדיו
13 ואולם ייתכן כי הוא פועל בתבונה, כאשר מניח להם על מנת שלא להחמיר את
14 מצב הקשר. ביהמ"ש ער למאמצים האדירים, ההשקעה והניסיונות שעשה האב
15 על מנת לעמוד בקשר עם ילדיו. ייתכן כי כפי שמציע האב, הדרך היחידה לרכך
16 את התנגדות הקטינים לקשר עמו תהא להניח לקשר לזמן מה. למען הסר ספק
17 עמדתו של האב מתפרשת ע"י ביהמ"ש כמעשה חכם של אהבה לילדיו. "
- 18
19 באותה החלטה בית המשפט נעתר לתנאים שפורטו ע"י האב ואשר מתיישבים עם טובת
20 הקטינים, לרבות אישור לכתוב לקטינים מכתב אישי ואי מחיקת שמו מאפליקציית
21 הווטסאפ. נוכח הוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות ושעה שלא נשללה מהאב
22 האפוטרופסות הטבעית על ילדיו, נקבע כי הוא זכאי לפנות לכל גורם רפואי ואו חינוכי
23 לקבל מידע ביחס לילדיו הקטינים, לרבות ממחנכת הכיתה \ מנהל ביי"ס \ פסיכולוג ביי"ס
24 במסגרת החינוכית בה לומדים הקטינים ואני מחייבת גורמים אלו להיענות לכל בקשה של
25 האב לקבלת מידע ולרבות לפגישה עם הגורמים המקצועיים הרלוונטיים (בין היתר אספות
26 הורים, ביקורי רופא וכיוצ"ב לצורך קבלת עדכונים שוטפים). לאור המלצת מכון שלם בדבר
27 היזקקות האם להתערבות טיפולית לעצמה על רקע חוסר יכולתה וחוסר מוכנותה "לשחרר
28 את הילדים לחידוש קשר עם האב", נקבע כי האם תחל ללא דיחוי בטיפול רגשי- פרטני
29 ותודיע בתוך 90 ימים האם במסגרת טיפול זה חל שינוי ביכולתה להשפיע על מצב הקשר בין
30 האב לקטינים. נקבע כי במקביל תפעל האם להפניית הקטינים לטיפול רגשי-פרטני בלא
31 מעורבות האב במסגרת פרטית עפ"י בחירתה ובעלות הטיפולים שלה ושל הקטינים תישא
32 לבדה.
33
- 34 21. האם ביקשה את הסכמת האב כי הקטינים יחלו בטיפול רגשי ב"מכון MMM" והוא נתן
35 הסכמתו ושיתף פעולה בעניין זה.
36

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

22. בקשת האם לחייב את האב לקבל טיפול במקביל לטיפול שלה ושל הקטינים נדחתה בהחלטה מיום 17.5.2017.

בהחלטתה זו קבעתי, בין היתר, כי:

"
בשים לב להתרחשויות בעניין הקשר בין האב לקטינים וכאשר האב פעל
ע"פ החלטת בית המשפט והאם לא הצליחה לגייס הקטינים לשיתוף
פעולה עם הוראות בית המשפט, נוכח התוצאות העגומות (בלשון המעטה)
של ניסיונות האב לחידוש עם ילדיו, לא מצאתי כי יש מקום, בוודאי לא
בשלב זה, לחייב את האב לקבל טיפול כזה או אחר ועל האם לפעול
לקבלת
טיפול לה ולקטינים על מנת שאולי בעתיד תיווצר אפשרות להתמודדות
עם הנסיבות שנוצרו כמפורט באינספור החלטות בעניינם של הצדדים.
"

23. בתאריך 1.11.2017 עתר האב לקביעת מפגש חד פעמי בסמוך ליום הולדתם של הקטינים (תאומים ילידי 2004.***). בכל פורום ובכל מקום שיקבע ע"י בית המשפט, לרבות במרכז קשר או שירותי הרווחה וזאת על מנת למסור להם מתנות יום הולדת ולראותם לפגישה קצרה.

24. האם הביעה התנגדות עקרונית לקיום מפגש חד פעמי קצר של האב והקטינים וטענה כי החלטה בדבר קיום מפגש שכזה צריכה לבוא מהמומחים המטפלים בקטינים ומתוך ראיית טובת הקטינים.

25. בהחלטה מיום 20.11.2017 קבעתי, בין היתר, כי לא עלול להיגרם כל נזק לקטינים ממפגש קצר בן 20 דקות, בפיקוח, במרכז קשר, ולכן מצאתי להורות לאם להביא את הקטינים למפגש במרכז קשר עם אביהם ביום הולדתם. נקבע כי המפגש יהיה מפגש קצר, בין 15 ל- 20 דקות, כאשר האם תגיע למרכז הקשר עם הקטינים והם יפגשו בעו"ס מרכז הקשר ובעו"ס לס"ד שתלווה את המשפחה, האב ייכנס לחדש, ימסור לידי הקטינים את המתנות ויהא רשאי למסור להם דברי ברכה או למסור להם מכתב ממנו.

26. האם הגישה בקשת רשות ערעור ובקשה לעיכוב ביצוע החלטה מיום 20.11.2017 (ר' הליך ברמ"ש 53677-11-17), אולם האב חזר בו מבקשתו ולא עמד על ביצוע ההחלטה הנ"ל, כך שבסופו של דבר הדיון בבר"ע ובבקשה לעיכוב ביצוע התייתר והתיק נסגר.

27. בחודש דצמבר 2017 האב ביקש להותיר התיק פתוח ולהעניק סמכויות לעו"ס לס"ד בשירותי הרווחה בXXX על מנת שבאמצעותה יוכל להתעדכן אודות מצב ילדיו הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

28. באותו חודש הגישו האם והסבתא בקשות לפסלות שופט (הסבתא הגישה בקשה במסגרת התביעה הנזיקית והאם הגישה בקשה בהליך שבכותרת).
הבקשות נדחו בהחלטה מנומקת מיום 12.3.2018.

29. בהחלטה מיום 11.10.2018 מונתה לקטינים אפוטרופא לדין- עו"ד עינת גריכטר.
עמדה חסויה מטעם האפוטרופא לדין הועברה לעיון בית המשפט ביום 2.12.2018.

30. ביום 11.10.2018 מונתה הפסיכיאטרית ד"ר טלי וישנה מ"הבית של טלי" כמומחית מטעם בית המשפט (להלן: "המומחית") לצורך הגשת חו"ד בשאלת הגורם לנתק בין האב לקטינים וככל הניתן לחוות דעתה המקצועית בדבר הגורמים לנתק והאם ניתן לקבוע מהו הגורם לנתק וכן להציע תכנית ובה מתווה טיפולי לחידוש הקשר בין האב לילדיו.

31. ביום 17.1.2019 הוגשה חוות דעת המומחית ד"ר טלי וישנה.

תשובות המומחית לשאלות בית המשפט :

א. יש להניח כי האם נושאת בחלק הארי של האחריות לנתק שבין האב לקטינים,

אם

באמצעות העברת מסרים שליליים ואם בהימנעותה מלדאוג לחידוש הקשר,
כאשר השפעתה החזקה על הילדים ברורה.

ב. למרבה הצער, בשלב זה, לאחר שיחה עם שני הילדים כל אחד בנפרד, המומחית לא מצאה אפשרות כלשהי לחידוש הקשר. ההתנגדות של הילדים כה עזה, לא ניתן היה לסדוק אותה. ויותר מזה, בחווייתם הפנימית האב הושחר כליל, וכל קרבה אליו גם תיתפס כבגידה באם.

ג. ייתכן שבטווח הארוך, אם תשכיל האם לשנות את עמדתה העוינת כלפי האב ולשחרר בכנות את הילדים להיות בקשר, יהיה סיכוי לחידוש כלשהו של הקשר.
הדבר דורש נכונות אמיתית מצד האם, שלא נראה כי קיימת כיום.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

32. ביום 31.3.2019 הוגשו תשובות המומחית לשאלות הבהרה מטעם ב"כ הנתבעת והמומחית נחקרה ביום 13.6.2020 (עמ' 1-94 לתמלול).

33. סדר שמיעת העדים התבצע בהתאם להסכמת הצדדים שאושרה ביום 16.5.2020 ואופן שמיעת העדויות, לרבות חסיון הפרוטוקולים עד לסיום שמיעת הראיות, התקיים בהתאם להוראות בית המשפט בהחלטות מיום 3.6.2019 ומיום 4.6.2019.

א. ביום 4.6.2019 נשמעו העדות מטעם האם (התמלול נסרק ביום 6.6.2019): הפסיכולוגית הקלינית הבכירה **הגב' ר' (ר' עמ' 1-56 לתמלול), עו"ס הגב' ש' (עמ' 56-77 לתמלול) וד"ר הגב' ת' (עמ' 77-115 לתמלול).**

ב. באותו מועד נשמעה עדות האם- תמלול העדות נסרק במסמך נפרד, עמ' 1-44 לתמלול.

ג. ביום 13.6.2020 נחקרו המומחית (עמ' 1-94 לתמלול) והתובע (עמ' 94-129 לתמלול).

34. לבקשת באת כוח האם, המומחית הגישה ביום 18.6.2019 לתיק בית המשפט את הראיונות שהתקיימו עם שני ההורים ע"י הגב' אנה קוגן מ"הבית של טל"י וזאת לבקשת ב"כ הנתבעת.

35. ביום 22.8.2019 הקטינים נשמעו ע"י בית המשפט בנוכחות עו"ס מיחידת הסיוע.

טענות הצדדים

36. טענות התובע

א. התובע מציין כי עובדות המקרה דן מצביעות כי התנהלות האם גרמה לתופעה של ניכור הורי, כאשר אלמלא התערבות מידית של בימ"ש הנכבד בהוראה על חידוש הקשר בינו לבין ילדיו הקטינים לאלתר, עלול להיגרם נזק בלתי הפיך.

ב. התובע טוען כי האם שוטפת את מוחם של הקטינים, זורעת בהם פחד שמא בכוונתו לחטוף אותם ליבשת אחרת אם יפגשו בו ללא נוכחותה ובכך רומסת את זכותו ההורית הטבעית והיסודית ברגל גסה.

ג. לטענת התובע, הנתבעת עושה שימוש ציני במשטרת ישראל ובמערכת המשפט על מנת להתעמר בו. כך הגישה תלונת סרק במשטרה בגין תקיפת קטינים ומעשה מגונה בטענה כי לכאורה ביצע בבת הקטינה, כשלטענתו מדובר בהמצאה פרי דמיונה של הנתבעת.

ד. התובע טוען כי במועד הגשת התלונה שהה ביבשת אחרת וכי עוד בטרם הגשת התלונה הנתבעת איימה כי תגיש נגדו תלונה על תקיפת ילדיו והבטיחה כי תמרר את חייו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

- ה. התובע מתאר כי מיד עם הגעתו לשדה התעופה בתאריך 29.3.2016 קצת אחרי חצות, הוא נעצר והובהל לתא מעצר בתחנת ****, כשהוא אזוק בידיו וברגליו, חפוי ראש, בוש ונכלם לעיני העוברים ושבים, כאחרון העבריינים.
- ו. התובע טוען כי רק במסגרת חקירה רבת שעות ע"י חוקר משטרה, הזדעזע לגלות כי הוא חשוד במספר עבירות, לא רק בתקיפת ילדיו אלא גם בביצוע מעשה מגונה בבת ולא האמין עד כמה מוכנה הנתבעת להרחיק לכת על מנת להיפטר ממנו.
- ז. התובע מתאר כי עם סיום חקירתו בשעות הבוקר, הובא בפני שופט תורן שהאריך את מעצרו בחמישה ימים נוכח האשמות קשות וחמורות.
- ח. התובע מציין כי להשלמת התמונה לצורך כפיית מציאות מדומה זו על הקטינים, הנתבעת יזמה טיפול בהם במסגרת "המרכז לנפגעי תקיפה מינית", כשלטענתו הקטינים כלל לא נפגעי תקיפה מינית.
- ט. התובע טוען כי מאז האשמות שווא אלו הוא אינו מוצא מנוח, כאשר במציאות החברתית שבה מוקיעים שמו של אדם ומכתימים שמו עוד בטרם נחרץ דינו, הוא חש שנערך לו "משפט שדה" עוד בטרם התברר התלונה לגופה.
- י. התובע מציין כי בתאריך 20.6.2016 קיבל שיחת טלפון מהחוקרת המשטרתית שהייתה אמונה על הליך החקירה והאחרונה הודיעה לו כי לאחר בירור כל העובדות וירידה לחקר האמר, הוחלט לסגור את התיק הפלילי ללא הגשת כתב אישום.
- יא. התובע טוען כי מספר שנים לפני שארע משבר בין הצדדים, הם קיבלו החלטה משותפת "לנסות את מזלם" ביבשת אחרת ולשם כך החלו בהליך לקבלת תושבות קבע בשיתוף פעולה מלא במסגרתו היה עליהם לעבור בדיקות רפואיות.
- יב. התובע מציין כי בשנת 2009 הצדדים קיבלו מעמד של תושבי קבע ביבשת אחרת ועל מנת להפעיל את "הויזה" יצאו עם הקטינים ועם הסבתא ליבשת אחרת למשך חודש ועם שובם מהטיול החליטו כי בשלב ראשון התובע יטוס קודם לחיפוש עבודה ולאחר הכשרת הקרקע יצטרפו הנתבעת והקטינים.
- יג. התובע טוען כי בשל אילוצים שונים עזב ליבשת האחרת רק בחודש מרץ 2013 וזאת בהסכמה ותמיכה מלאה של הנתבעת, אשר ליוותה אותו ביחד עם הקטינים לשדה התעופה.
- יד. התובע מתאר כי במהלך שהותו ביבשת אחרת היה בקשר מצוין עם ילדיו, ראה אותם במסגרת ביקורו בישראל בדצמבר 2013, שוחח עמם בטלפון וקיים עמם שיחות וידאו באמצעות תוכנת "סקייפ", פינק אותם במתנות.
- טו. התובע מציין כי בקיץ 2014 הגיע לישראל ולאחר מכן טס ביחד עם הנתבעת, הקטינים והסבתא לחופשה בת חודש ביבשת האחרת.
- טז. לטענת התובע הבקיעים הראשונים במערכת היחסים בין הצדדים החלו בקיץ 2014, לאחר שובם של הנתבעת והקטינים מביקורו ביבשת אחרת. לטענתו, במהלך שהותו

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

1 ביבשת אחרת התעצם הקרע ביניהם או אז הנתבעת הפכה את עורה ושמה לה מטרה
2 לנקום בו בכל דרך אפשרית תוך שימוש בקטינים ככלי ניגוח.
3 יז. לטענת התובע, עם החרפת היחסים בינו לבין הנתבעת, האחרונה ערבה את הקטינים
4 בקונפליקטים ביניהם תוך גיוסם לשורותיה להצבתם כחיילים בקו האש, עד כדי
5 ש"קולה בוקע מגרונם".
6 יח. התובע טוען כי הנתבעת גרמה בהדרגה לנתק חמור בינו לבין ילדיו הקטינים, סירבה
7 לאפשר להם לשוחח עמו שיחות וידאו באמתלת שווא כי בדרך זו הוא "פורץ" לכאורה
8 למחשב שלהם, דבר המוכחש ע"י התובע ולטענתו אף אינו אפשרי מבחינה מעשית.
9 יט. התובע מציין כי הבין שמתנות שרכש עבור ילדיו לא נמסרות להם וכי למעשה הנתבעת
10 מכתיבה להם את המסרים שנשלחים אליו באמצעות מסרונים. כך לטענתו כתב לבתו
11 כי הוא אוהב אותה והיא השיבה לו: "אם אתה אוהב אותי אז תשאיר לי את הבית".
12 כ. התובע טוען כי הנתבעת הסיתה את הקטינים כנגדו באופן אינטנסיבי ומתמשך, תוך
13 שהיא זורעת במוחם מחשבות שליליות ויוצרת תופעת ניכור הורי חמור.
14 כא. התובע מוסיף וטוען כי הסבתא המתגוררת עם הנתבעת נהגה לסכסך בין הצדדים עובר
15 לפירוד ואין זה בלתי סביר להניח כי היא מוסיפה "שמן למדורה" ומסייעת כיום לבתה
16 בהסתת הקטינים.
17 כב. לטענת התובע, המציאות הקשה הכתה בו עד אשר נשבר והתרסק, עת הגישה נגדו
18 הנתבעת תלונת שווא במשטרת ישראל והאשימה אותו בתקיפת הקטינים ובמעשה
19 מגונה שלכאורה ביצע בבתו הקטינה.
20 כג. התובע מציין כי לראשונה בחייו נעצר ובילה מאחורי סורג ובריח, כשהוא מושפל וחסר
21 אונים וכתוצאה מכך נגרמו לו נזקים ממוניים ולבר ממוניים ועוגמת נפש שאין לתאר.
22 כד. התובע טוען כי הנתבעת מבזה את הוראות פסק הדין מיום 13.7.2015 אשר קבע את
23 הסדרי הקשר בין התובע לקטינים בזמן שהותו בחו"ל באמצעות שיחות וידאו ומקבלת
24 החלטות באופן חד צדדי, כשהיא נוהגת בקטינים "מנהג בעלים" ומתעלמת מקיומו,
25 חרף היותו אביהם הביולוגי.
26 כה. התובע מציין כי ביום 1.6.2016, לאחר ששלח לילדיו מסרון ובו הביע געגועים ואת
27 אהבתו אליהם וציין כי ממתין לפגישה עמם, קיבל הודעת טקסט מב"כ הנתבעת שבה
28 היא אוסרת עליו ליצור קשר כלשהו עם ילדיו.
29 כו. לטענת התובע ביום 20.6.2017 נשלח אליו מכתב ע"י ב"כ הנתבעת כי לא חל שינוי
30 בעמדתם ילדיו וסירובם לקשר עמו עומד בתוקף.
31 כז. התובע טוען כי גם בחודש נובמבר 2017 כאשר בית המשפט נענה לבקשתו למפגש קצר
32 עם ילדיו לצורך הענקת מתנות לכבוד יום הולדתם ה-13, הנתבעת הגישה בר"ע על
33 החלטת בית המשפט, ללמדך כי מעולם לא תמכה או עודדה את חידוש הקשר בינו לבין
34 ילדיו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

כח. התובע מציין כי כיום הקטינים מצויים במצב נפשי ברמת סיכון גבוה כאשר האם אינה מפנימה את עוצמת הנזק בהווה ובעתיד לבוא ולפיכך יש ליתן סעדים מתאימים לצורך חידוש הקשר באופן מידי ובטרם ייגרם נזק בלתי הפיך.

כט. התובע מבהיר כי בשלב זה ועל מנת שלא להסלים את מצב הקטינים אינו עותר להוצאתם ממשמורת אמם, אלא לחיוב האם בשיתוף פעולה לצורך חידוש הקשר באופן מידי תוך הטלת סנקציות כספיות בגין הפרות ואי שיתוף פעולה מצדה.

ל. בתצהיר עדותו הראשית התובע טוען כי חוות דעתה של המומחית מטעם בית המשפט מחזקת את טענותיו כי הנתבעת מהווה גורם עיקרי לניתוק הקשר בינו לבין ילדיו.

לא. התובע מצהיר כי נתנו לילדיו הזדמנויות רבות להראות ולו סימן ראשוני, הבעת תקווה או רצון כלשהו לחידוש הקשר עמו ואם היה ניתן סימן כזה, ברור לכל כי היה עושה הכול על מנת להביא את אותה תקווה או סימן לכדי מימוש במציאות.

לב. התובע טוען כי נאלץ להרפות ידו לאחר שהבין כי הניכור ההורי כה מושרש בילדיו וכל ניסיונות מכון שלם עלו בתוהו, אך מציין כי מייחל לכך שבעתיד ילדיו ינהלו עמו קשר בריא ואוהב ויכרו לבדם בחשיבותו בחייהם, לא כתוצאה מכורח ההליך המשפטי.

לג. התובע מדגיש כי לא הרים ידיים ועשה מאמצים כבירים לקבלת מידע אודות ילדיו, הן ממסגרות החינוך והן מבחינה רפואית אך הנתבעת מערימה עליו קשיים לאורך כל הדרך.

37. טענות הנתבעת

א. הנתבעת פותחת ומדגישה כי עמדתה ידוע לתובע ולפיה היא מעוניינת כי יישמע קולם של הקטינים, הקטינים יקבלו טיפול נפשי בהתאם להמלצות גורם מטפל וכי חידוש הקשר ייעשה בהדרגה בכפוף להמלצות גורם מטפל.

ב. הנתבעת מבהירה כי התיק הפלילי כנגד התובע נסגר מחוסר ראיות ולא מחוסר אשמה ולכך יש משקל רב.

ג. בנוגע לנסיעת התובע ליבשת אחרת הנתבעת מציינת כי נאלצה להתמודד כלכלית בכוחות עצמה, תוך התעלמות התובע מקשייה בהתמודדות עם גידול הקטינים, פרנסת המשפחה וההחלמה מתאונת הדרכים.

ד. לטענת הנתבעת ביום 13.7.2014 התובע הגיע לישראל לתקופה של שבועיים על מנת ללוות את בני המשפחה בטיסה ליבשת אחרת, אז היא הבחינה בשינוי לרעה בהתנהגותו כאילו מדובר באדם זר ולא מוכר. הנתבעת מציינת כי התובע החל לדבר ולהתנהג באגרסיביות, נהג לבקר אותה על כל מעשיה ודרש מאמה כי תצא מהבית בזמן שהותו עם בני המשפחה.

ה. הנתבעת טוענת כי עשתה כל שלאל ידה על מנת לשמר את הקשר והאהבה בין הקטינים לאביהם בעת שהותו ביבשת אחרת, אך התובע שוב ושוב היה גורם להם מפח נפש מבלי

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

לעמוד על רגשותיהם, הוא כלל לא השתתף בנטל הכלכלי ולא התעניין במצב הקטינים ותחושותיהם.

ו. הנתבעת טוענת כי עובר לסכסוך בין הצדדים התובע נהג להתייחס לקטינה בעדיפות יתרה, מגפף, מחבק, מנשק ומלטף את הקטינה והתעלם מהקטין אשר לא פעם ביקש חיבה ואהבה מאביו אך נדחה בטענה כי חוס ואהבה נחל הבנות.

ז. הנתבעת מציינת כי העדיפה לייחס התנהגות התובע לנתק הממושך והיעדרותו מהבית המשותף ולכן נמנעה מלסכל את החופשה המתכננת בתקווה כי אכן המרחק והמצב הביטחוני באותה עת יצרו ריחוק זמני.

ח. הנתבעת טוענת כי במהלך החופשה ביבשת אחרת גילתה כי נפערה בין הצדדים תהום עמוקה, יחסייהם הפכו קרים ומנוכרים והתובע המשיך להתנהג באגרסיביות וכוחניות.

ט. הנתבעת טוענת כי חששה שהתובע יסכל את חזרתה לישראל ביחד עם הקטינים, החלה לרצות אותו וסירבה להאריך את שהותם שם באמתלה כי נדרשת לחזור על מנת להמשיך את הטיפול הרפואיים.

י. הנתבעת מציינת כי לאחר חזרתה לארץ היא ניסתה לדבר עם התובע על השינוי שחל בהתנהגותו אך בתגובה, התובע ניתק את השיחה, התקשר למחרת והציב אולטימטום של מעבר הנתבעת ליבשת אחרת או פרידה. כעבור שבוע התובעת הודיעה לתובע כי טרם קיבלה החלטה ובתגובה לכך הפסיק לשלם את ביטוח החיים שלה והודיע לקטינים כי מפסיק לשלם עבורם את משחקי המחשב.

יא. הנתבעת טוענת כי התובע החל להתכתב עם הקטינים מאחורי גבה כשהוא מזדהה בשם משפחתו הקודם "*****".

יב. הנתבעת טוענת כי עשתה כל שביכולתה לשמר את הקשר בין התובע לילדיו אך הוא חזר שוב ושוב והגביה את החומות בינו לבין הקטינים, ביחס קשוח ולא מתפשר, הגם כשהוא מעבר לים.

יג. הנתבעת מכחישה כי חסמה את הטלפונים הניידים של הקטינים.

יד. הנתבעת מציינת כי התובע איש מחשבים במקצועו העוסק הבטחת מידע וטוענת כי נהג להשתלט על המחשב בביתה מרחוק ללא התראה ותוך התעלמות מבקשותיה ולפיכך לא נותרה בידה ברירה אלא להגיש תלונה במשטרה.

טו. הנתבעת טוענת כי התובע הוא זה שהביא לידיעת הקטינים את המידע בעניין הסכסוך בין הצדדים והקטינים הפנו אליה שאלות כגון: "האם אבא ייקח את הבית".

טז. הנתבעת מציינת כי בסוף שנת 2015 הקטינים עברו אבחון פסיכולוגי (האבחון לקטין נערך בתאריך 10.11.2015 והאבחון לקטינה נערך ביום 2.12.2015) במסגרתו התגלו ממצאים מדאיגים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

- 1 יז. הנתבעת מתארת כי בשיחה עם עו"ס הגב' ש' ועם פסיכולוגית אחראית במכון בו
2 התבצע האבחון עלה ממצא לפיו: "הקטינה שרויה בחרדה פוסט טראומטית מאביה על
3 רקע התנהגותו כלפיה ובכלל זה פגיעה מינית ויש להגן עליה מפניו".
- 4 יח. הנתבעת טוענת כי התלבטה רבות כיצד לפעול על מנת שלא להסלים את הסכסוך ולא
5 לפגוע בקטינים ולכן התמהמה בהגשת התלונה למשטרה וזאת עד לקבלת עמדה
6 מלומדת וחד משמעית מהמטפלים המקצועיים כיצד לפעול.
- 7 יט. לטענת הנתבעת, לאחר התייעצות עם הגורמים המטפלים בדבר הסכנה לקטינים שעה
8 שהתובע אינו מתגורר בארץ והחשש להסלמה ביחסי הצדדים, למדה כי חרף זאת עליה
9 להביא את המידע לרשויות לרבות לבימ"ש ולמשטרה, אחרת תיחשב כשותפה לעבירה
10 וייתכן כי אף תואשם בהזנחה.
- 11 כ. הנתבעת טוענת כי בלית ברירה הגישה תלונה במשטרה בעניין הממצאים שהובאו לידה
12 וכי האירועים כפי שהתגלגלו אינם באחריותה ובטח שלא נוצרו בכוונה לפגוע בתובע
13 באמצעות הקטינים.
- 14 כא. הנתבעת טוענת כי מעולם לא פרסמה דבר האירועים ברבים. ביחס לטענת התובע כי
15 יזמה טיפול בקטינה במסגרת המרכז לנפגעי תקיפה מינית, הנתבעת טוענת כי "בית
16 לין" שלח את המסמכים בעניין הקטינים למשרד הרווחה בXXX ומשם למכון SSS
17 המיועד לנפגעי עבירות מין, אך נוכח ההחלטה לסגור את התיק הפלילי, הוחלט שלא
18 להתחיל טיפול במכון SSS.
- 19 כב. הנתבעת טוענת כי התובע, ביחסו הקר והמתנשא, יצר את הנתק והפחד אצל הקטינים
20 ובמעשיו הביא לתוצאות העגומות.
- 21 כג. הנתבעת מפנה לאירוע שבו התובע לכאורה צעק לעבר הקטינים כי אם לא יבואו עמו,
22 יזמין משטרה, יפנה לביהמ"ש ויעשה בלגאן.
- 23 כד. הנתבעת טוענת כי התובע מימש את איומיו וכעבור יומיים הגיע לבית המשותף בליווי
24 משטרה כפי הבטחתו וגרם לבהלה ופחד בקרב הקטנים.
- 25 כה. הנתבעת מציינת כי נוכח האירועים הנ"ל הופסקו המפגשים בין התובע לקטינים
26 בהתאם להחלטה והמלצת עו"ס ופסיכולוג וזאת בטרם קבלת הידיעה על מעשיו של
27 התובע אשר הביאו למעצרו.
- 28 כו. ביחס לטענה בדבר ביזוי פסה"ד מיום 13.7.2015 הקובע הסדרי קשר בין התובע לילדיו
29 בעת שהותו בחו"ל באמצעות שיחות וידאו, הנתבעת טוענת כי התובע לא נהג ליצור
30 קשר במועדים שנקבעו בפסה"ד אלא בשעות שהתאימו ללוח הזמנים שלו מבלי
31 להתחשב בפעילויות החברתיות ובמטלות של הקטינים.
- 32 כז. לטענת הנתבעת, הקטינים היו ממתינים לשיחותיו לאחר עבודת הכנה שלה, אך כל פעם
33 מחדש נחלו אכזבה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

1 כח. הנתבעת מאשרת כי לאחר שהתובע שלח מסרון לילדים, הם הגיבו בצורה קשה וטוענת
2 כי הקושי ומצבם הנפשי הובא בפני התובע אך האחרון בחר להתעלם מכך במופגן.
3 כט. הנתבעת טוענת כי התובע מתייחס למתנות שניסה להעניק לקטינים בחודש אוגוסט
4 2016 אך מבהירה כי מאז לא ניסה להעביר להם מאום. לטענתה, גם כאשר הגיע בליווי
5 משטרתי בטענה כי מעונין להעניק להם מתנות לא העביר את המתנות.
6 ל. הנתבעת מציינת כי לו סברה שאין לשמר את הקשר בין התובע לילדיו, אזי לא הייתה
7 מתעקשת לדבר על ליבו לשנות את דרכו, לא הייתה פונה לעו"ס ולבימ"ש על מנת
8 לאפשר שיחות וידאו בעת שהותו בחו"ל וזאת חרף המלצת עו"ס ופסיכולוג להפסיק את
9 הקשר.
10 לא. הנתבעת טוענת כי ככל שקיים ניכור הורי הרי שמקורו בהתנהלות והתנהגות התובע
11 כלפי הנתבעים, אשר כללה כוחניות פיזית כלפי הקטין, הטרדה מינית כלפי הקטינה
12 ואלימות נפשית וכלכלית כלפיה וכלפי הקטינים.
13 לב. הנתבעת מפנה לאבחונים שנערכו לקטינים ע"י מכון P : אבחון דידקטי ואבחון
14 פסיכולוגי ע"י הגב' ר' (להלן: "הגב' ר'"), על דברי המטפלת הרגשית עו"ס הגב' ש'
15 (להלן: "הגב' ש'"), על תשובת הפרקליטות לבקשת התובע לשינוי עילת הסגירה בתיק
16 הפלילי הקובעת כי קיימת תשתית ראייתית במידה שאינה מאפשרת עילת הסגירה ועל
17 חו"ד מכון שלם.
18 לג. הנתבעת טוענת כי הנתבע נטש אותה ואת הקטינים, והפקיר אותם מבלי להביט לאחור
19 ומבלי לדאוג לצרכיהם, מתוך ראייה אנוכית ואגואיסטית ורדיפה אחר חלום מבלי ליתן
20 דעתו למצוקתם הנפשית, הרגשית והפיזית, תוך הפרת הסכמים בין הצדדים לרבות ולא
21 רק, הפרת הסכם ממון הטומן בחובות התחייבות לטפל ולדאוג לצרכי הקטינים.
22

דיון והכרעה

23
24 38. " המשפט רואה בקשר שבין הורה לילדו זכות טבעית בעלת ממד חוקתי, שלה שני
25 פנים:
26 האחד- זכות של כל ילד להיות נתון למשמורת הוריו ולגדול ולהתחנך על ידיהם,
27 השני- זכות של הורה, מכוח קשר דם, לגדל ולחנך את ילדו במשמורתו ולקיים כלפיו
28 את חובותיו כהורה. בצד החובה לדאוג לבריאותו ולרווחתו של ילדו קנויה להורה זכות
29 כי הוא ולא אחר יקיים את החובות הללו. " (דברי כב' השופטת פרוקצ'יה ברע"א 3009/92
30 פלונית נ' פלוני, פ"ד נו (4) 872, 893, להלן: "פרשת פלונית").
31

סרבנות קשר וניכור הורי בתהליכי פרידה וגירושין

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

39. הזכות של הורים וילדים למימוש קשר הדם הטבעי ביניהם קיימת גם בתא משפחתי שעבר שבר וקרע עקב פירוד ההורים, כאשר מכורח נסיבות שאירעו נבצר משני ההורים לגדל את ילדם במשותף (ר' דברי כבוד השופטת פרוקצ'יה בפרשת פלונית, עמ' 895).

40. "סרבנות קשר", "קשיי קשר" או "כישלון קשר" הם מונחים לתיאור מצב שבו ילד מפסיק קשר עם ההורה בעקבות תהליכי פרידה וגירושין.

41. המונח הכללי "סרבנות קשר" מתייחס למצבים בהם ילד מסרב להימצא בקשר עם אחד מהוריו. ישנם בהחלט מקרים בהם סרבנות הקשר מגיעה על רקע טענה ממשית שיש לה צידוק, למשל במצבים של התעללות, הזנחה, אלימות פיזית או מינית ומחלת נפש פוגענית.

42. במצבים אלה הסיבה לסרבנות קשר לא קשורה להסתה או לחבלה של אחד ההורים בקשר בין הילד להורה האחר, מסורב הקשר, אלא נעוצה ביחסו של ההורה הפוגע כלפי הילד ובמערכת היחסים בין השניים.

43. "ניכור הורי" מתייחס למצבים בהם סרבנות הילד לקשר עם מי מהוריו הינה תוצר של התנהגות מסיתה של ההורה האחר ומהווה מאפיין אחד בקשת רחבה של מאפיינים, שתוצאתה, בדרגתה החמורה, נתק מוחלט בין הילד להורה המנוכר עד כדי מחיקת זהותו וקיומו של אותו הורה בתודעתו של הילד.

44. ניכור הורי משקף עמדה מתנגדת של הילד המושתתת על בסיס תהליכי הסתה אינטנסיביים של אחד ההורים אשר מעודדים באופן פסיבי או אקטיבי הזדהות ותהליכי הפנמה של מחשבות ורגשות ההורה המנוכר כלפי ההורה המנוכר (ד"ר קיבנסון בר- און: ניכור הורי בגירושין עתירי קונפליקט: הגדרה, מאפיינים ותהליך הערכה).

45. סרבנות קשר אינה שם נרדף לניכור ההורי, אלא מהווה אחד ממאפייניו.

46. אין די בעצם קיומה של סרבנות קשר כדי לקבוע כי עניין לנו בניכור הורי ויש לבחון את הרקע לסרבנות הקשר, האם היא מוצדקת ואם יש לה הסבר כלשהו. (רע"א 3009/02 פלונית נ' פלוני, פ"ד נו (4) 872).

47. תופעת הניכור ההורי זכתה להכרה פורמלית בפסיקה כבר ברע"א 3009/02 פלונית נ' פלוני, פ"ד נו (4) 872. וראו לענין זה גם האמור בעמ"ש 60592-03-15 ק.ל. נ' י.פ. (פורסם בנבו מיום 8/5/16).

48. לאחרונה ניתן פסק דין בבית המשפט המחוזי בת"א ע"י כב' השופט שאול שוחט אשר עמד על האבחנה בין תופעות "סרבנות קשר" ו"ניכור הורי" ובין השאר התייחס למסמך "ניכור הורי סקירת ספרות", שנערך לבקשת משרד העבודה והרווחה על ידי דר' ענבל קיבנסון בר- און ודר' יואב מזא"ה בשיתוף עם דר' בני ביילי [עמ"ש (ת"א) 51782-01-20 ע' נ' ש' ב' עו"ס לחוק הנוער, ניתן ביום 7.6.2020, פורסם במאגרים האלקטרוניים].

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

כבוד השופט שוחט מציין בפסקה 5 לפסק דינו :

" 5. לחידוד ההבחנה בין סרבנות קשר לניכור הורי מפנים בר-און ומזא"ה לספרות מקצועית לפיה ילדים שמגלים סרבנות קשר על רקע של סיבה ממשית כלפי ההורה מסורב הקשר נוטים במידה רבה להפגין תסמינים של הפרעה פוסט טראומטית סביב האירועים שבגינם מסרבים הם לקשר עם ההורה המסורב (הדחקה של הזיכרונות הטראומטיים, תחושת דו ערכיות כלפי ההורה המסורב שמשקפת כמיהה ואידיאליזציה כדי לשמרו כדמות בחייהם לצד עוררות רבה של אשמה ואחריות לטראומה וקושי ממשי בתיאור החוויות הטראומטיות). בנוסף, ילדים אלה יכולים לתאר באופן מורכב ורב מימדי את ההורה המסורב ותפיסת עולמם באשר לאירועים הטראומטיים יכולה להעיד על בוחן מציאות תקין ועל התאמה לאירועים ולמצבים שהתרחשו במציאות. לעומת זאת, ילדים שחווים ניכור הורי יפגינו התלהבות רבה והעדר עכבה והיסוס בתיאור תכנים ואירועים מהחוויה הטראומטית אשר לטענתם חוו מההורה המנוכר. הם יתאפיינו, לרוב, בתחושת מציאותיות רבה שמנומקת לפרטיה, יבטאו אפקט שטוח והיעדר מוחלט של צורכי התקשרות עם ההורה המנוכר. הם יבטאו תפיסה חד ערכית ביחס להורה המנוכר ועמדה אכזרית כלפיו, יציגו היעדר מוחלט של זיכרון לגבי כל אירועי החיים שקדמו לפרידה ויערכו הפחתת ערך חריפה כלפיו. לרוב יתארו אותם ילדים את ההורה המנוכר בחד מימדיות, כבעל מניעים זדוניים ורצון להרע – מעין דמוניזציה שלו שלא עולה בקנה אחד עם תפקודו הקודם כהורה.

49. כבוד השופט שוחט מונה את המאפיינים של תופעת הניכור ההורי במשולש של "הורה מנוכר", "הורה מנוכר" וילד, כפי שפורטו ע"י בר און ומזא"ה ומציין כי מאפיינים אלה מתוארים בספרות הקלינית כמרכזיים ביותר וככאלה שמשתקפים באופן חזרתי בראיונות עם ילדים מנוכרים.

המאפיינים הם:

- הפחתה/דיכוי של הצורך לקשר עם ההורה הדחוי.
- עמדה מפחיתת ערך כלפי דמות ההתקשרות המנוכרת.
- התייחסות חד ממדית ונעדרת דו-ערכיות (אמביוולנטיות) בתיאור דמות ההתקשרות המנוכרת, בדרך כלל שלילית באופן מוחלט, לעומת אידיאליזציה וטוב מוחלט של ההורה המנוכר.
- כוח לא מותאם של הילד בהיררכיה המשפחתית ושיפוטיות כלפי ההורה המנוכר באופן מוגזם תוך תחושה של זכויות יתר מכוחה הוא מצפה שההורה המנוכר יספק כל רצון שלו.
- הפגנת אמונות לא מציאותיות (כוזבות) כלפי ההורה המנוכר אמונות שלא משתנות גם מול ראיות ועדויות סותרות.
- דיכוי של זיכרונות חיוביים קודמים בקשר של הילד עם ההורה המנוכר.
- היעדר אמפטיה, אשמה או חרטה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

- 1 - היעדר ארגון במרחב, בזמן ובהקשר של הזיכרונות. מאפיין זה מכוון לילד שמתאר מצבים
- 2 שמספקים עדות לשומע על מניעיו השליליים של ההורה המנוכר, אולם תיאורים
- 3 אלה אינם הגיוניים, אינם מותאמים ואינם סבירים (כגון אירועים שהילד היה קטן
- 4 מדי כדי לזכור או לא היה נוכח בהם).
- 5 - הימנעות מחשיפה להורה המנוכר.
- 6 - פומביות העוינות - תחושת השנאה והעוינות של הילד כלפי ההורה המנוכר נלהבת
- 7 ומתאפיינת ברצון עז ומוחצן להציג כלפי דמויות מפתח בחייו.
- 8 - התנהגות משתנה כלפי ההורה המנוכר בהתאם למצבים שונים ושימור שנאה כלפיו ברמה
- 9 משתנה כשההורה נוכח או בנוכחות גורמים טיפוליים או שיפוטיים (שופט).
- 10 - יחסי תלות לא מותאמים עם ההורה המנוכר, הגנת יתר ותמיכה חוזרת ונשנית, מוחלטת,
- 11 בהורה המנוכר בכל היבט של הסכסוך המשפחתי.

12
13 **מובהר כי לשם קביעה, כי במקרה נתון עניין לנו בתסמונת ניכור הורי, אין די**
14 **בקיום של**
15 **התסמינים המלמדים על "ניכור הורי", אלא יש אף לבחון שלא נמצא כל צידוק אחר**
16 **לתסמינים הנצפים.**

ומן הכלל אל הפרט

17
18
19 51. התשתית העובדתית והראייתית שהונחה בפני במקרה דנן, לרבות חוות דעת מומחית
20 שמונתה מטעם בית המשפט ועדויות בעלי הדין והעדים מטעמים מביאתני למסקנה כי
21 במקרה דנן האם נקטה בפעילות מכוונת על מנת להגביל ואף לשלול את אפטרופסותו
22 הטבעית של האב על ילדיו וזאת מתוך ובשל תחושות אישיות שלה של נטישת בן זוג
23 ואכזבה מגורל היחסים.

24
25 השתכנעתי כי הנתק המוחלט בין האב לקטינים נוצר עקב הסתת האם את הילדים כנגד
26 האב, זאת שעה שכפי שנטען בכתב התביעה ניהלה מאבק קשה כנגד בן זוגה, על גבם של
27 הילדים, עירבה אותם בסכסוך, חשפה אותם לעוצמת רגשותיה הקשים כנגד אבי הילדים
28 וגרמה להם להזדהות מוחלטת עימה ממניעים של יצר ונקם.

29
30 52. הרצף הכרונולוגי של האירועים כפי שהתרחשו על פני ציר הזמן ושילוב
31 העניינים במקרה דנן מצביעים על כך שהאם, באופן מכוון גרמה להסתת הקטינים כנגד
32 האב, עד כדי הזדהות מוחלטת עמה בסכסוך בין הצדדים. העדויות מלמדות כי האם נקטה
33 בפעולות נקם על כך שהאב החליט לממש את תכנית המעבר ליבשת אחרת, מעבר שהיא
34 עצמה חוותה כנטישה וחשה שבן זוגה ואבי ילדיה עזב אותה לאנחות וזנח את משפחתו,
35 בסמוך לאחר שהיא עצמה עברה תאונת דרכים קשה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

האם ראתה במעבר האב ליבשת אחרת בגפו אקט אכזרי, על אף שמקורו בתכנית משותפת שיועדה לתא המשפחתי בכללותו, אלא שבפועל בעת הרלוונטית לא ניתן היה לממש את התכנית במשותף נוכח התרחשות של נסיבות בלתי צפויות שהחיים זימנו למשפחה, נסיבות שכלל לא תלויות ו/או קשורות לאב.

האם לא הסתירה כי סלדה מהתנהלות האב, ורגשותיה הסובייקטיביים ותחושותיה הובעו בכל הזדמנות ומקום, לרבות בכתובים ובעדותה, על אף שהיא עצמה מציינת כי הסכימה למהלך (ראה ציטוט מתוך דבריה של האם בפני המומחית שמונתה מטעם בית המשפט, בעמ' 11 לחוות דעת).

המומחית שמונתה מטעם בית המשפט מתארת אף היא כי מנקודת המבט של הנתבעת מצטיירת תמונה של אישה שננטשה ע"י בעלה ומציינת כי זהו המסר המועבר לקטינים.

53. הנתבעת נשענת על מקרים שבהם האב לכאורה נקט באלימות כלפי הקטין ולכאורה פגע מינית בקטינה ובגין אותם מקרים היא הגישה תלונה במשטרה רק בחודש ינואר 2016, על אף שהעידה במשטרה כי אותם מקרים היו ידועים לה לכל הפחות מסוף שנת 2014 ואף אמה (הסבתא) העידה במשטרה כי ידעה על מקרים כאלה ואחרים, עוד משנת 2012 אך לא דיווחה ולא סיפרה.

ביחס לקטינה, הנתבעת מתארת בהודעה שמסרה במשטרה מקרה שארע לכאורה בחודש 12/2014 כאשר האב הגיע לביקור בישראל, העיר הערה על התפתחות שדיה של הקטינה בנוכחות כל בני הבית לרבות בן דודו, מר ק' ואמר לקטינה : "ואוו הציצים שלך גדלו". הנתבעת טוענת כי הבחינה שהקטינה בשוק, אך לא ייחסה לכך חשיבות (עמ' 2 לגיליון ההודעה במשטרה, שורה 21-22).

הנתבעת טוענת כי באותו ביקור של התובע בישראל, בעת שהותו בבית המגורים, הקטינה שיתפה אותה כי אבא מדגים על גופו ש"טוסיק וציצי גדל לה", הנתבעת מציינת כי ביקשה מהתובע לחדול מהתנהגותו וגם להפסיק להסתובב בבית עם תחתונים (ראה עמ' 2 לגיליון ההודעה שנמסרה במשטרה שורות 26-29).

ביחס לקטין הנתבעת מציינת כי הקטין "פשוט שונא את התובע אבל לא היה אתו כלום" (שם, שורה 99). הנתבעת מאשרת כי לא ראתה את התובע מרביץ ל בזמן שהיו בצלילה ביבשת אחרת וסיפרה רק על מקרה יחיד שבו ראתה את התובע נותן לקטין "מכות בטוסיק" (ר' עמ' 4 לגיליון שורות 110 ו-112), "אבל לא מכות חזקות" (שם, שורה 114) "מכות חלשות בטוסיק בלי שום סימן. מעין כאפה בטוסיק" (שם, שורה 119).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

54. סופו של דבר, לאחר בירור וחקירת משטרה הוחלט שלא להגיש כתב אישום כנגד האב בגין טענות האם בעניינה של הבת הקטינה והתיק נסגר מחוסר ראיות מספיקות להעמדה לדין.

55. האם טענה כי סגירת התיק הפלילי כנגד האב שלא "מחוסר אשמה" מחזקת את גרסתה בדבר התקיימות אותם מקרים, האם חזרה וטענה כי אנשי טיפול מטעמה, אשר חשפו בפניה (כך טענה במקור ולבסוף התברר אחרת) ממצאים מדאיגים ומצודדים בגרסתה כי הקטינים סובלים מפוסט טראומה הנובעת מאותם אירועים. לתמיכה בגרסתה האם זימנה לעדות שלוש עדות מטעמה, כולן נשות מקצוע שעבדו בעת הרלוונטית בשיתוף פעולה מקצועי ביניהן:
ד"ר ת' ממכון P ("הגב' ת") אצלה עברו הקטינים אבחון דידקטי, הגב' ר' ("הגב' ר") פסיכולוגית בכירה אצלה עברו הקטינים אבחון רגשי ועו"ס ש' ("הגב' ש") שטיפלה בקטינים ועבדה באותה עת במכון P.

56. לאורך כל ההליך האם החזיקה בטענה, כי אותו "ממצא מדאיג" בדבר פגיעה מינית בקטינה לכאורה ע"י אביה, נחשף ונודע לה באמצעות נשות טיפול שנפגשו עם הקטינה.
כך פנתה האם ביום 1.2.2016, עוד בטרם נפתחו ההליכים שבכותרת והגישה הודעה במסגרת תמ"ש 14-12-33722 (לאחר שהתיק כבר נסגר) ובה ציינה בין השאר את הדברים כדלקמן:

" המבקשת מתכבדת להודיה לביהמ"ש הנכבד את הממצאים שהובאו לידיעתה במסגרת אבחון הקטינים ואשר הכרחית להחלטות ביהמ"ש הנכבד בתיקים הקשורים להליכים המתנהלים בין הצדדים בענין הקטינים. כדלקמן:

1. ...
2. במסגרת האבחון עלו ממצאים מדאיגים, המידע המובא הינו רגיש וקשה, אך לנוכח הממצאים ולנוכח הוראות הגורמים המטפלים אשר עמדו על האירועים נראה כי אין מנוס אלא לפעול בהתאם להוראות החוק ולדווח על הממצאים שעלו באבחון הקטינים לכל הגורמים הנוגעים בדבר.
3. המבקשת תודיע כי בשיחה עם עובדת סוציאלית הגב' ש' ופסיכולוגית אחראית במכון בו התבצע האבחון עלה ממצא לפיו: "הקטינה שרויה בחרדה פוסט טראומטית מאביה על רקע התנהגות כלפיה ובכלל זה פגיעה מינית ויש להגן עליה מפנין (ההדגשה במקור)-

ר.ק.ע).

"

...

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

1 (ר' גם כתב הגנה שהוגשה מטעם האם בתלה"מ 17-10-40374 סעיפים 48 ו-54 וכן תצהיר
2 עדותה הראשית, בסעיף 36 ד').
3
4 במהלך ניהול ההליך, התברר כי גרסת האם לא התרחשה במציאות כפי שתיארה, טענותיה
5 נשללו ונסתרו במהלך חקירת העדות מטעמה. יובהר כי אין מדובר רק בהתרשמות נסיבתית
6 של ביהמ"ש, במהלך חקירתה בביהמ"ש האם חזרה בה מגרסתה, הציגה גרסאות סותרות
7 וכאשר עומתה עם האמור, ניסתה להטיל את האחריות על באת כוחה ועל העדות מטעמה.
8 בסופו של דבר, האם מודה כי עיקר הסיפור והטענות כנגד האב הם פרי דמיונה ואף מעידה
9 כי שאלה את הקטינה באופן ישיר האם אביה נגע בה וזו השיבה בשלילה.
10 על אף האמור האם אינה מכחישה כי לא שיתפה את גורמי הטיפול בכך שהטענות היו פרי
11 דמיונה וכי גם לשאלה ישירה הקטינה שללה פגיעה מצד האב. כל זאת תוך התעלמות
12 מהנזק שנגרם לקטינים ולאביהם כתוצאה ממעשיה.

13
14 57. יובהר כי לאור הסדר דיוני עליו הוסכם בין הצדדים תחילה נשמעו העדות
15 מטעם האם ורק לאחר שמיעת עדותן נחקרו בעלי הדין.
16 שתי נשות הטיפול: הגב' ש' והגב' ר', אשר הובאו לעדות מטעם האם, מאשרות בעדותן כי
17 התבססו על מידע קודם שמקורו בחשדות ששיתפה האם בעצמה. כך הגב' ש' מעידה כי
18 תחילה קיימה פגישה מקדימה עם האם אשר שיתפה אותה בחשדותיה וכך מעידה הגב' ר'
19 כי לא שמעה את הקטינה בעצמה אלא ממצאי האבחון מבוססים בעיקר על דברי העו"ס ש',
20 דברי המזכירה ממכון P ודברי האם והאח ב' (ראה עמ' 8 שורה 13, עמ' 10 שורות 12-14 ו-
21 22, עמ' 15 שורה 5 ועמ' 18 שורות 1-4).

22
23 58. הגב' ת' (מנהלת מכון P) אשר ביצעה את האבחון הדידקטי לקטינים
24 מאשרת כי במועד עריכת האבחון לא נאמרה ע"י האם שום מילה בכלל ובעניין חשד לפגיעה
25 מינית בפרט אלא שהאם פנתה אליה על רקע קשיים בלימודים.
26 הגב' ת' העידה כי הגב' ש' שיתפה אותה בנושא ההטרדה המינית רק לאחר שפגשה את
27 הקטינה ועמדה על כך שהאם לא אמרה דבר בנושא זה לגב' ש' (עמ' 93 לתמלול), אלא
28 שעדות זו עומדת בסתירה מוחלטת לעדות הגב' ש' עצמה, אשר נשמעה לפני כן בפני בית
29 המשפט, וטענה כי התקיימה שיחה מקדימה עם האם אשר שיתפה את הגב' ש'
30 בחשדותיה בנוגע להטרדה / פגיעה מינית.
31 רק במהלך חקירתה הנגדית נודע לגב' ת' כי בניגוד למה שסברה הרי שהגב' ש' קיבלה מידע
32 מוקדם מהאם בנוגע לחשדות בענין פגיעה מינית ולא מדובר במידע שהתקבל בצורה
33 מהימנה מהקטינה.

34
35 59. עלה מהעדויות כי שלושת נשות הטיפול בחרו להצמד לגירסת האם,
36 אותה בחרו לפרש ולקבל כגירסת הקטינה, צידדו בסברה כי בוצעה פגיעה מינית בקטינה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

ע"י אביה ולא מצאו לנכון לשקול עמדתן גם כאשר הובהר להם כי גרסאותיהן סותרות וכי המידע שהובא בפניהן במקור כלל לא היה מדויק לרבות תשאל סוגסטיבי של הקטינה תוך שהן עצמן כבר מוטות נוכח תמיכתן הבלתי מסויגת באם הקטינה. התברר כי למעשה שלושת נשות טיפול אלו, שבחלקן כלל לא פגשו את הקטינה ובחלקן לא שמעו ממנה כל גירסה ראשונית או ממשית לענין אפשרות פגיעה מינית, אלא הכל ישירות מפיה של הנתבעת, אם הקטינה, הסיקו מסקנות נחרצות ביחס לאב ולאפשרות שפגע בבתו, מבלי שקיימו שמיעת/חקירת הקטינה בצורה טיפולית/מקצועית מקובלת וראויה, מבלי שבוצעה כל בדיקה או חקירה מותאמת, אלא תוך קבלת גרסת האם בצורה מוחלטת ולא הסתפקו בכך אלא אף צידדו את האם במסמכים, מכתבים שיועדו "לכל מאן דבעי", המכילים בתוכם מסקנות "מקצועיות" ברורות, תוך התעלמות מהפגמים הטכניים וגם המהותיים שנפלו בדרך ותוך גרימת עוול אדיר לאב ולילדיו.

60. בכל הנוגע למעשים מגונים שלכאורה בוצעו ע"י התובע כלפי בתו הצטיירה תמונה עגומה של רצף טעויות שבוצעו ע"י נשות מקצוע, כולן סומכות ידיהן רק על מידע שהתקבל מהאם וקושרות את הפוסט טראומה שבה שרויה הקטינה לאותו אירוע שתואר ע"י האם ומיוחס לאב. בשום שלב אף אחת מהן לא עוצרת ושואלת את עצמה היכן מקומה של מערכת היחסים בין ההורים לבין עצמם בתמונת חייה של הקטינה, היכן מקומה של מערכת היחסים של הקטינה עם אימה בחויית חייה של הקטינה וכל זאת למרות שחלקן מציינות באבחוניהן ממצאים מדאיגים ביחס לדמות האם בחייה של הקטינה. לא נבדק האם ייתכן כי הפוסט טראומה של הקטינה נובעת דווקא מאירועים אחרים שהתרחשו בחייה, לרבות מעורבותה האסורה בהחלט בהליכים המשפטיים המתנהלים בין הוריה וכיוצ"ב. יצוין כי בעוד הגב' ת' העידה כי הקטינים הופנו אליה לצורך עריכת אבחון דידקטי על רקע קשיים לימודיים מבלי שדובר על פגיעה כלשהי בקטינים, לרבות פיזית או מינית, הרי ששתי העדות הנוספות מטעם הנתבעת טענו שתיהן כי למעשה המקור הראשוני בנוגע למידע שהתקבל על הטרדה מינית של הקטינה לכאורה ע"י אביה הגיע מהאם עצמה, ששיתפה את העו"ס ממכון P שטיפלה בקטינה על חשדותיה בעקבות מקרה שארע הרבה לפני שהתנהלו בין הצדדים הליכים משפטיים.

61. הגב' ר' אשר חתומה על המסקנות הקשות בעין פגיעה אפשרית מצד האב לכאורה, מאשרת בעדותה כי בתקופה הרלוונטית מעולם לא פגשה את הקטינה והלכה למעשה הקטינה מעולם לא סיפרה לה או לסטודנטית שערכה את האבחון כי הטרדה מינית ע"י אביה. הגב' ר' מוסיפה ומעידה כי יזמה פגישה עם הקטינה, מספר ימים לפני הדיון בבית המשפט (וכארבע שנים לאחר שנערך לקטינה האבחון) ורק אז, הילדה "אישרה בפניה" כי הטרדה מינית ע"י אביה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

שתי בעלות מקצוע ונשות טיפול (עו"ס ופסיכולוגית בכירה) קבעו והחליטו כי מדובר במקרה של פגיעה מינית בקטינה מבלי לעלות על הדעת כי עליהן לברר ולבחון העובדות לאשורן, כאשר אחת מהן כלל לא נפגשה עם הקטינה.

63. חקירת העו"ס הגב' ש'

מעדותה עולה כי דובבה את הקטינה תוך שימוש בשאלות סוגסטיביות על יסוד הנחות עבודה שלה בעקבות שיחה מקדימה עם האם. עדותה מבהירה כי נקטה עמדה ברורה במנותק מהעובדות, עוד טרם פגשה בקטינה, אף מבלי שניסתה לבררן ועלה חשש כי התנהלה באופן בלתי מקצועי על אף היותה אשת מקצוע וטיפול. לפיכך איני מוצאת לקבל את דעתה המקצועית של העדה.

א. בהודעה שנמסרה ביום 6.1.2016 ע"י הגב' ש' במשטרת ישראל היא אמרה את הדברים הבאים: **"במהלך העבודה שוחחתי תחילה עם האם שמסרה כי יש לילדים קושי עם אביהם. עוד צינה האם כי יש חשש שהאב נגע ב ועוד תארה מקרה שבו האב נגע לילדה בחזה ואמר לה שהחזה שלה גדל. לאחר שהיה בידי המידע הזה התחלתי בשיחות עם "** (ר' בעמ' 1 לגיליון הודעת הגב' ש' במשטרה שורות 4-2).

על אף שקיימת חשיבות רבה לסדר הכרונולוגי של הדברים, שכן הגב' ש' קיבלה מידע מוקדם מהאם, ולא מהקטינה, ביחס לחשש לפגיעה מהטרדה מינית, הדברים לא נזכרים כלל בתצהיר עדותה הראשית מיום 25.6.2017.

ב. הגב' ש' מאשרת בעדותה כי הדברים ארעו בסדר הכרונולוגי כפי שנמסר על ידה במשטרת ישראל (עמ' 60 שורה 25), דהיינו: כי האם הייתה הראשונה ששיתפה בחשד לגבי אירוע מיני המיוחס לאב כלפי הקטינה ורק אחר כך, הגב' ש' ערכה מפגשים עם, שמעה דברים נוספים ואז עדכנה את האם.

" כב' השופטת: מה קרה קודם?

ת. קודם האם סיפרה לי כי היא חושדת כי היה ארוע חד פעמי שהדאיג אותה.

כב' השופטת: אז קודם היא סיפרה לך?

ת. כן.

כב' השופטת: ואז את עדכנת אותה במה שאת שמעת?

ת. אחרי שדיברתי עם הילדה בכמה מפגשים, שמעתי עוד

דברים ואז עדכנתי את האם, כן.

(עמ' 61 שורות 28-26 ועמ' 62 שורות 4-1).

ג. מתצהיר עדותה הראשית של הגב' ש', כמו גם מההודעה שמסרה במשטרה בעקבות תלונת האם כנגד האב ומעדותה בפני בית המשפט, עולה כי שאלה את הקטינה שאלות

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

סוגסטיביות והיא עצמה מניחה כי עשתה כן לאור הדברים שעלו בשיחה המקדימה עם
האם (עמ' 67 שורה 1).

ד. כך עולה כי לאחר פגישה עם האם ביום 11.10.2015 במהלכה האם שיתפה בחשדותיה (ראה
עמ' 62 שורה 1) וכלשונה במסגרת הודעתה במשטרה: "לאחר שהיה בידי במידע הזה"
החלה שיחות עם . העו"ס מתארת כי נפגשה עם בתאריך 16.10.2015 ובתאריך
25.10.2015 ושבע לאחר כן בפגישה נוספת.

ה. במסגרת הפגישה השנייה (25.10.15) שוחחו על יחסים במשפחה ומהרגע ששאלה את קטינה
על אביה, הקטינה החלה לבכות ולהתנשם בכבדות.
ואז מציינת העו"ס כי באותה פגישה שאלה את הקטינה (ר' תצהיר עדות ראשית והודעתה
במשטרה- עמ' 1 שורות 6-13): **"האם אבא פגע בך?"**

ו. הגב' ש' ציינה כי בפגישה מיום 1.11.2015 הקטינה שיתפה כי לחוצה מהעובדה שאביה צריך
לחזור לארץ והוסיפה כי מפחדת ממנו ובחיים לא תסלח לו. הגב' ש' ציינה כי מילאה
שאלון SCARD ועלה מהממצאים כי הקטינה מצויה בסוג של חרדה וחוששת מאביה.

ז. הגב' ש' ציינה כי אז שאלה את הקטינה: **"האם תהיי מוכנה לספר לי מה אבא עשה לך?"**
הקטינה השיבה בחיוב ואז שאלה **"האם תהיה מוכנה להראות לה היכן פגע בך?"** תארה כי
הייתה משותקת ולא הייתה מסוגלת להגיב ושאלה אותה **אם יהיה לה קל יותר להראות
על בובה?**

**סגנון השאלות שבחרה הגב' ש' לשאול הוא סגנון סוגסטיבי שאינו מותאם לתשאל
ילדים וגורע מהאפשרות להסתמך על מסקנות תשאל כזה.**

**ניתן להתרשם מתיאור השיחה ע"י הגב' ש' כי היא למעשה מתשאלת את הקטינה
באמצעות שאלות סגורות ומדריכות עד לקבלת המענה המבוקש.**

ח. הגב' ש' ציינה בס' 11 לת.ע.ר כי כאשר האם הצטרפה לפגישה ועודכנה בפרטים, היא "לא
נראתה מופתעת".

ט. הגב' ש' מבהירה כי לא ניסתה ליצור קשר עם האב במועד האבחון ולו על מנת לאמת את
טענת האם כי האב שוהה ביבשת אחרת וניכר כי כלל לא חשבה על אפשרות לבדוק טענה
זו של האם (עמ' 64 שורות 5-16).

י. העדה נשאלה מדוע לא יצרה קשר עם האב לקבלת הסכמתו לתחילת הטיפול בקטינה
והשיבה: **"אין לי תשובה טובה לזה"** (עמ' 64 שורה 27).

יא. **חקירה נגדית של הגב' ש' בעמ' 65-67:**

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

- 1
2 טוב. תאשר לי שהילדה לא סיפרה לך באופן ספונטני על כל מה
3 שקרה ככל שקרה, אלא את תשאלת אותה ומהתשובות שלה את
4 הבנת.
5 אני מאשרת את זה. ת.
6 ...
7 ש. לכי לחקירה במשטרה, את שאלת איפה הוא נגע בה, איך את
8 יודעת שהוא נגע בה? אולי הפגיעה הייתה כי הוא קילל אותה
9 בצורה מאוד חמורה. אולי הפגיעה הייתה כלכלית, למה שאלת
10 אותה איפה הוא נגע בך, מאיפה את יודעת שהוא נגע בה?
11 זו הייתה השערה שלי, בגלל התגובה הפיזית המאוד חריפה
12 שלה.
13 ש. אז השאלות היו סגסטיביות, את מאשרת את זה מקצועית?
14 ת. כן.
15 ...
16 ש. אוקי, בהמשך למה שנשאלת יכול להיות שאת שאלת את הילדה
17 איפה הוא נגע בך או שאלות כאלו בגלל השיחה מקדימה שהיתה לך
18 עם האם?
19 ת. יכול להיות. "
20
21 יב. מעדות הגב' ש' עולה כי היא לא בדקה כיוונים אחרים שיכולים לספק הסבר לבכי של
22 כשנשאלה על אביה.
23
24 יג. הגב' ש' טענה כי מתוך ניסיונה עם נפגעות תקיפה מינית, ההתפרקות הפיזית של קשורה
25 לפגיעה מינית (עמ' 67 שורות 9-6) אך בהמשך מעידה כי גם הימצאות הילדה בלב הסערה
26 של ההליכים המשפטיים בין הוריה מהווה נדבך נוסף למתח ולחרדה (שורה 12).
27 עדות זו מלמדת כי הגב' ש' כמעט לא נותנת משקל לענין הסכסוך המשפטי והמשבר
28 המשפחתי, על אף שהסממנים שהיא מתארת של בכי הקטינה ושל בושה תואמים מאוד
29 למשבר שבו האם עצמה הייתה שרויה בו.
30
31 יד. חקירה נגדית בעמ' 68 שורות 12-17 :
32 ש. ואם אומר לך שבאותה תקופה הילדה חשבה שבמסגרת הסכסוך בין
33 ההורים, האבא שלה רוצה למכור את הבית ולזרוק אותם לרחוב?
34 ת. אהממ
35 ש. יכול להיות בגלל זה הילדה הגיבה כמו שהגיבה ששמעה את השם
36 אבא?
37 ת. הכל יכול להיות. "

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

64. חקירות ותשאול ילדים אינו דבר של מה בכך, לא ניתן להתעלם מהאופן שבו התקבל ה"מידע" מהקטינה. הפעולות בהן נקטה הגב' ש' היה בהן להשפיע בצורה דרמטית על מהלך חייה של הקטינה ושל אחיה, שכן היה בהן כדי להוות מעין ידה הארוכה של האם המנכרת, והעו"ס למעשה (מבלי חלילה לייחס לה כוונת זדון) פעלה בחוסר זהירות "מטעמה" של האם כחלק ממערך הניכור המתוחכם ותוך ביסוס אמונה עצמית כוזבת אצל הקטינה כי נפגעה מינית על ידי אביה.

סוגסטיה-(השאה בעברית) והשפעתה על חקירות ילדים

65. לדרך בה ילדים נחקרים יש השלכות מרחיקות לכת על מה שהם זוכרים ומדווחים. להערכת רוב החוקרים, הדרך **הטובה ביותר** לקבל מידע מדויק מילדים ללא התערבות ושינוי של זיכרונם, היא לשאול ולבקש מהם לתאר בצורה עצמאית את האירוע. קיימת עדיפות להיזכרות חופשית של הילד אשר תקבל סיוע בעת הצורך ע"י **שאלות פתוחות.** לא יכול להיות ספק והגב' ש' מאשרת בעצמה כי לא נעשה כך בתשאול של הקטינה. סוגסטיה או השפעה בעברית היא תהליך פסיכולוגי שבו ניתן לגרום לבני אדם לשנות את עמדותיהם, רגשותיהם ואמונותיהם על ידי השפעה תת מודעת על מרכיבים אלה. המילה נובעת מהמונח הלועזי suggestion שמשמעותו "הצעה". במסגרת תשאול סוגסטיבי המתשאל מציע לנשאל תשובה מסוימת, זכרון מסויים וזה בהתאם לגילו או רכיבי אישיותו יכול/עלול להסכים, לאמץ הצעה זו כחלק מקו מחשבה או זכרון שלו עצמו. הסוגסטיה יכולה להיעשות הן בצורה מילולית במסגרת שיחה והן בצורה פיזית באמצעות סימני גוף.

66. מחקרים רבים הוכיחו כי מידע שמתקבל מילדים כתוצאה משימוש בשאלות פתוחות הוא מדויק, ושימוש בשאלות ישירות, מנחות וסוגסטיביות עלול להלחץ את הילד להפיק דיווח מוטעה ולא אותנטי.

ראו לענין זה מספרה של פרופ' אירית הרשקוביץ מחלוצות המחקר העולמי בענין תשאול ודיבוב ילדים בספרה יחד עם עמיתים נוספים (לאמב & בראון & הרשקוביץ & אורבך):

Tell Me What Happened: Questioning Children About Abuse' Second Edition (2018)

Michael E. Lamb, Deirdre A. Brown, Irit Hershkowitz, Yael Orbach, & Phillip W. Esplin

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוגי נ' פלונית

בעמ' 28 שם :

"Suggestive interviewing is defined by the use of statements or questions that introduce or assume undisclosed allegation-related input and are formulated so as to strongly communicate the expected responses (e.g., "He forced you to do that, didn't he?"; or "He lay on you or you lay on him"? when the child said: "We lay on the sofa"; e.g., Lamb et al., 2009; Lamb, Orbach, Hershkowitz, Esplin et al., 2007; Orbach, Lamb, Abbott, Hershkowitz, & Pipe, unpublished research, 2016)."

וכן :

"Children may also be reinforced (positively or negatively) during an interview for giving particular types of responses or influenced by other kinds of social pressures"

67. לא ניתן להמעיט באחריות של מראיין ילדים בעת שהוא בוחר בסגנון סוגסטיבי ובמיוחד שעה שמדובר בילד שמופעל עליו לחץ אדיר מטעם אחד ההורים בענין הסכסוך שבין ההורים. לא ניתן כלל לשלול כי בחירת סגנון התשאול מעלה את הסיכוי לתוצאה מסויימת ביותר לתשאול עצמו. אין לומר בהכרח כי המתשאלת במקרה דנן עשתה את בחירותיה בכוונה תחילה או חלילה בזדון, אך כאשר עסקינן באנשי מקצוע מצופה כי יהיו מודעים למורכבות והשכלות תפקודם בקרב ילדים החשופים לטארומה וסכסוך בין הורים.

68. חקירת הפסיכולוגית הבכירה הגב' ר'

א. בפתח עדותה מבהירה הגב' ר' כי היא אינה מכירה את הצדדים וכי לא דיברה עם אף אחד מההורים (עמ' 3 לתמלול שורות 6-7).

ב. חרף עדותה כי סיפרה לה ממקור ראשון כי חוותה הטרדה מינית ע"י אביה, התברר כי הגב' ר' כלל לא נפגשה עם הקטינה בעת עריכת האבחון, אלא עשתה זאת סטודנטית מטעמה (עמ' 3 שורות 25-26 ועמ' 16).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

ג. בהמשך התברר כי מספר ימים לפני הדיון (4 שנים לאחר עריכת והגשת האבחון) הזמינה את הקטינה לפגישה אותה יזמה "לאיזה רבע שעה לבדוק מה קורה" ורק במהלך שיחה זו שקיימה לראשונה עם הקטינה ישירות, הקטינה איששה לכאורה את מה שהעדה זכרה, "מכיוון שלא כל כך זכרתי בעל פה הכל" (ראה בעמ' 6 שורות 2-3).

ד. הגב' ר' מבהירה כי היא עצמה לא נפגשה עם הקטינה במועד עריכת האבחון בקיץ 2015 ולא ערכה את האבחון של הקטינה אלא הסטודנטית שלה והיא מנתחת את הנתונים, רושמת את הדוח וחותמת על הממצאים (ראה בעמ' 3 שורות 25-27). באותה שנה עבדה בשיתוף פעולה עם מכון P, כאשר הגב' ת' הייתה עורכת במכון שלה את החלק הדידקטי של האבחון וגב' ר' את החלק הרגשי.

ה. הגב' ר' נחקרה על דברים שציינה באבחון ביחס לקטינה כי היא נמצאת בתהליך התבגרות מינית, כי היא מוצפת וחשה מאוימת בעיקר לאור הרקע הטראומתי שבו חוותה הטרדה מינית על ידי אביה ונשאלה איך היא יודעת שהקטינה חוותה הטרדה מינית ע"י אביה והשיבה בעמ' 6 לתמלול מיום 3.6.19 שורות 23-26 :

" יש לנו כלים השלכתיים, שהם בודקים את הסטטוס הנפשי של הילדה, בנוסף הילדה באופן מפורש אמרה לי, לא מזמן כי אני אחרי 4 שנים, שרואה כל כך הרבה מקרים אני הזמנתי אותה לאיזה רבע שעה לבדוק מה קורה."

ש. מתי זימנת אותה?

ת. לפני כמה ימים, לא זוכרת. "

(עמ' 6 שורות 27-28).

למעשה הגב' ר' מבהירה בחקירתה כי ה"מובהקות" לגבי פגיעה מינית התבררה לה עצמה בחלוף 4 שנים לאחר הבדיקה, רק כאשר הזמינה הקטינה לפגישה עימה מספר ימים לפני דיון ההוכחות.

ו. עוד התברר כי העדה אף הוסיפה תוספות בעדותה לאמור באבחון. הגב' ר' מאשרת כי בעדותה "יש הרחבה", תוספות לאמור בחוות דעתה, אך לטענתה "אין סתירות" (עמ' 55 לתמלול דיון 4.6.2020, שורה 11), תוך שהיא עצמה מציינת כי :
"נכון, ואני פשוט עברתי שוב על החומר, וזכרתי בעוד כל מיני דברים שלא סותרים להיפך, אפילו חשבתי לתומי באמת, להביא יותר הסברים, אני מתנצלת אם נשמעתי מתנשאת, באמת שלא הייתה כוונתי, אני פשוט רציתי רק להוסיף כל מיני ממצאים קליניים שמחדדים את החוו"ד הראשונית שלי."
(שם, שורות 19-23).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

ההתרשמות מהעדות הייתה כי העדה מנסה לתקן ולשפר עמדות כדי להגן על מסקנות
שאינן נתמכות בממצאים עובדיים או בממצאים מהאבחונים כפי שנוסחו במקור.

ז. הגב' ר' מאשרת כי את המידע המוקדם לגבי אפשרות להטרדה מינית של הקטינה
קיבלה בעקיפין מהאם, באמצעות הסטז'רית (עמ' 15 לתמלול שורות 10-3).

ח. הגב' ר' מעידה כי את המידע על נסיבות חייה של הקטינה קיבלה מהסטודנטית שעבדה
אצלה, מעו"ס הגב' ש', מהמזכירה של הגב' ת':
"כולם מספרים לי על סכסוך משפחתי והטרדה מינית ואני מקבלת רושם שהחרדות
הן כל כך עצומות שמדובר על הגנה יתר על עצמי, זה המבחנים שלי, ואני משלבת
נתונים" (עמ' 18 לתמלול שורות 1-4).

ט. העדה מאשרת מבחינה כרונולוגית כי קודם קיבלה את כל הדיווחים באשר לנסיבות
חייה של הקטינה ורק לאחר מכן ניתחה את ציורי ה- HTP (מבחן בית-עץ-אדם).
ברי כי ה"אבחון" הושפע מהטיות הן מדברים שנמסרו לעדה קודם לעיונה בממצאי
האבחון והן 4 שנים לאחר מכן, שעה שזימנה קטינה להיפגש עמה כדי לאשר ממצאים
שלכאורה הוסקו על ידה 4 שנים קודם לכן, שעה שבמועד עריכת האבחון לא מצאה
מקום לפגוש בקטינה עצמה.

י. עוד תמוהים הדברים שעה שהעדה מעידה כי הקטינה הופנתה אליה על רקע קושי
לימודי, אך תשובותיה בחקירה נגדית (עמ' 20-18 לתמלול) אינן מספקות הסבר מניח את
הדעת על רקע הנתונים שהוצגו בפני כי באותה תקופה היו לקטינה ציונים מצויינים,
פרט למקצוע אחד (אנגלית) וכי גם ניתוח ה- THP מלמד על היות הקטינה ילדה
חברותית.

** גיליון ציונים של הקטינה מיום 30.6.2015 צורף לתצהיר עדותו הראשית של האב
בתמ"ש 17-10-22156 (נספח 2) ומעיד כי בסיום שנת הלימודים עמד ממוצע
הציונים שלה על 88 (מרבית הציונים של הקטינה מעל 90 פרט למקצוע אנגלית שבו
קיבלה ציון 55).

יא. ביחס לתיאור באבחון כי נתפסת כילדה מרצה העדה נשאלה האם ייתכן כי הקטינה
מנסה לרצות את אמה, גם במחיר של אימוץ גרסתה והשיבה בעמ' 27 לתמלול שורות
10-14:

" לא, לא יכול להיות, כי אז לא נראה כל כך הרבה מורכבות לתוך
הממצאים. כשאני מתכוונת לתמונה, אני מנצלת זה לכל הממצאים
ביחד. להתנהלות שלה, למבחנים השלכתיים לדיבור שלה לצורה
שהתייחסה מה שלא נאמר בפסיכולוגיה זה גם מאוד משמעותי."

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

יב. באבחון צוין ב"צורת דיבור" כי המשלב הלשוני בו משתמשת הקטינה גבוה לגילה והיא מפגינה "בגרות רבה" (עמ' 2 לאבחון וראה בשונה מכך את הניתוח לציור הפירות על העץ המעיד על חוסר בגרות). לעומת זאת, במבחן HTP צוין כי ציורי הקטינה מעידים על "חוסר בגרות" (ר' תוספת הפרחים בציור HOME, ציור אנשים ללא צוואר בציור PERSON ותוספת הפירות בציור TREE).

כאשר העדה מתבקשת להסביר את התוספת בעדותה כי מדובר "בבגרות מזויפת", דבר שלא צוין כלל באבחון (ראה גם תשובת העדה בעמ' 28 לתמלול שורות 15-16), היא משיבה בעמ' 29 שורות 5-11:

" אמרתי בגרות מזויפת עקרה זה אותו דבר, אני לא סותרת את עצמי, בגרות מזויפת (כך נרשם בתמלול- ר.ק.ע) זה נקרא היא נראית כאילו מאוד בוגרת... את המילה מזויפת לא כתבתי בדוח, כי זה היה דוח יותר קצר, עכשיו אני יותר חכמה, 4 שנים זה הרבה."

פעם נוספת בעדותה, העדה מוסיפה פרטים וניתוח שלא מצאה לציין, במועד כתיבת האבחון ולא ברור מדוע כעת היא "יותר" חכמה, 4 שנים לאחר שערכה אבחון בעניינה של קטינה שכלל לא פגשה ויש אך להניח כי אין לה כל "זיכרון" של התרשמות קלינית מאותה קטינה.

יצוין כי לכאורה לפחות, על אף שמסקנותיה של גב' ר' אכן נראו לה עצמה מקצועיות והובילו אותה ואת חברותיה לסברה כי הקטינה נפגעה מינית על ידי אביה, בכל זאת אפשרות זו לא גרמה לה לעסוק בצורה יותר יסודית בבדיקה והגב' ר' הסתפקה בהתרשמות עקיפה של צד ג' שקיבל אף הוא את התרשמותו מדיווחי אימה של הקטינה, תוך שכלל נשות המקצוע ערות לסכסוך הקשה בין ההורים, אך מתעלמות מאפשרות השפעת הסכסוך על מהימנות דיווח האם.

יג. ההתרשמות היא כי גב' ר' הושפעה עד מאד מהדיווחים המוקדמים שנמסרו לה. כך למשל למרות שהעידה כי נתקלה בציורים של אנשים "ללא צוואר" ושל אישה "עם שיער ארוך" גם אצל ילדים שלא חוו הטרדה מינית והעידה בעצמה כי הדבר מעיד על "חוסר בגרות" (עמ' 38 לתמלול שורה 20), בחרה לטעון ביחס לקטינה כי השיער הארוך מאוד מעיד על פחד להיפגע עקב היותה אישה בעלת סממנים מיניים. העדה נשאלת אם הניתוח שלה היה משתנה אלמלא קבלה מידע מוקדם בנוגע לפגיעה מינית לכאורה בקטינה והשיבה בעמ' 38 לתמלול שורות 24-27 כי הייתה "מחפשת סיבה אחרת", אולי אפילו הייתה מזמינה את ההורים או מזמינה את הדוח החינוכי, על מנת להשלים את ההצגה המקצועית שלה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

יד. עדות הגב' ר' מחזקת את הרושם כי **מדובר בניתוח מגמתי** של ציורי ה-HTP של הקטינה. הפסיכולוגית מנתחת את הממצאים על רקע מידע מוקדם שהתקבל מאם הקטינה ולפיו הקטינה עברה הטרדה מינית. בעדותה מנסה ליישב את מסקנותיה באבחון עם המידע שנמסר ע"י האם או הגב' ש' וזאת מבלי שניסתה לברר אמיתות תוכנו ישירות מהקטינה או בכלל.

69. עיון במסקנות האבחון מעלים כי היתה הזדמנות לנשות המקצוע שעיינו באבחון, לחשוך ולטפל באפשרות קיומו של ניכור הורי, אלא שהללו לא הבחינו או התעלמו מסימני האזהרה.

70. מעבר לדיווחי מכון שלם בענין התנהלות האם בנוכחות הקטינים בענין זה, הרי שגם בניתוח הגב' ר' הופיעו סימני אזהרה. כך למשל בפרק "הערות, תוספות"- עמ' 3 לאבחון נכתב :

" סיפור חייה הקשה לא מסופר על ידה וכך גם פרטים אחרים הנוגעים לו. ניכר כי פרטיותה חשובה לה מאוד. הקשר עם אחיה התאום וכן עם אמה מתואר כקשר טוב ומועיל נוכח הסיבות אך מסתמנת בתחושתה של הילדה חוסר חום ואהבה מצד דמות האם, אשר טרודה באופן לגיטימי בסוגיות האב."

כך עוד בפרק הסיכום באבחון (ראה עמ' 4 לאבחון, סעיף 10 שכותרתו "סיכום קצר") צוין כי **"מדובר באישיות פוסט טראומטית העוברת תקופת משבר ונשענת על אפיונים סכיזואידים כמנגנון הגנה מפני חרדה כבירה ואירועי חיים פוגעניים"** וכי **"נסיבות חייה כעת מטלטלים את נפשה, קשייה של האם יחד עם תהליך פירוק התא המשפחתי משליכים למועקה עזה בקרבה. ניכר חותם של חרדה"**.

אין כאמור כל התייחסות לטענה הלכאורית בנושא הפגיעה המינית והדברים שנכתבו מתמקדים בעיקר במצב המשברי של המשפחה. לא ברור באיזה שלב החליטו שלוש המטפלות מטעמה של האם "לשנות מסלול" ולכוון את מסקנותיהן לדיווח אחר לגמרי מזה שהתקבל באבחונים שנעשו על ידן מי ישירות ומי בעקיפין.

71. האבחונים שנערכו ע"י הגב' ר' מתארים תמונה מדאיגה שתומכת את מסקנות המומחית מטעם בית המשפט כי הילדים נאלצים להתמודד עם המשבר המשפחתי ועם העובדה שהאם עסוקה בעצמה ובסכסוך שלה עם אבי ילדיה. תשובותיה של הגב' ר' מבהירות שיש לה דעה מוקדמת ולא חשוב איזה מידע הביאה הסטאגרית שלה וכיצד היא פירשה את הנתונים, בעדותה הגב' ר' נצמדת לעמדה שהאב אחראי למצבה של הקטינה.

72. הגב' ר' כותבת במפורש בסעיף 19 לאבחון של הקטין : **"ניכר כי הילד חש בנוח בנוכחות אמו ולא מצליח לדמיין מצב בו לא יהיה ביחד עמה. משיחה קצרה טרם האבחון שיתף**

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

1 ואמר שכל רצונו הוא שהאב לא ייקח אותו ושהאם תמשיך לשמור עליו" (ראה בעמ' 4
2 לאבחון).
3 בניתוח ציור ה"אנשים" של הגב' ר' מבהירה כי האב נתפס בעיני הקטין כ"דמות קטנה
4 וחסרת יכולות או כוח" מול האם, הנתפסת בעיניו "כאדם חזק וגדול, בעל יכולות רבות"
5 (עמ' 3 לאבחון). מדובר בתיאור קלאסי לתופעת ניכור הורי, אך הגב' ר' מתעלמת מתוכן
6 השאלות בנוגע לאפשרות של הניכור ותוצאותיו, כפי שניכרות בילדים. תשובות העדה מאוד
7 יומרניות בענין האם וממחישות עד כמה היא נחושה לטעון שיש פגיעה מינית תוך התעלמות
8 מתרומת המצב הנפשי של האם.
9

73. חקירת הגב' ת'

10 העדה בעלת מכון P, ערכה אבחון דידקטי לקטינים ביום 9.9.2015.
11
12
13 א.גם עדה זו מאשרת כי לא קיבלה את הסכמת האב לביצוע האבחון (ראה בעמ' 81 לתמלול
14 שורה 1).
15
16 ב. העדה העידה כי האם פנתה לאבחון על רקע "בעיות דידקטיות" של הקטינים (ראו בעמ' 79
17 לתמלול שורות 11-12) ומאשרת כי מעבר לכך, האם לא ציינה בפניה דבר על פגיעה מינית
18 או בכלל (עמ' 82 שורות 1-3).
19
20 ** אכן, באבחונים שצורפו לכתבי הטענות מטעם הנתבעת צוין כי הקטינים הופנו
21 לאבחון בהמלצת נירולוג ועל רקע קושי לימודי (אצל הקטינה קשיים לימודיים
22 במקצועות חשבון ואנגלית ואצל צוין כי קושי בתחום האנגלית).
23
24 ג. העדה ציינה כי אצל הבעיות היו מורכבות יותר מכיוון שסבל מ"טיקים", בעוד שמהקטינה
25 העדה התרשמה מילדה נבונה יותר, עם תרבות למידה טובה והתנהלות תקינה, "אבל היה
26 שם עצב" (עמ' 80 שורה 16).
27
28 ד. הגב' ת' מסבירה שהמליצה על התערבות טיפולית לאור ממצאי האבחון הדידקטי שערכה
29 ובשים לב לרקע של המשפחה המצויה בהליך גירושין ובסכסוך "מאוד כבד שכנראה
30 משפיע על הילדים" (עמ' 85 שורות 2-3).
31
32 ה. הגב' ת' מאשרת כי לא ידעה על ענין של הטרדה מינית ממקור ראשון (עמ' 86 שורה 9 ועמ'
33 88 שורה 1).
34
35 ו. הגב' ת' נחקרה בנוגע לשני מכתבים, ללא תאריך, המופנים "לכל מאן דבעי":

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

על מכתב אחד שצורף כנספח 6 לת.ע.ר של האם, היא חתומה לבדה

(להלן: "המכתב החתום בידי הגב' ת' לבדה").

ועל מכתב נוסף שצורף לכתב הגנה שהוגשה ע"י האם ביום 19.11.2015 בתמ"ש 10-11978

15 ועליו היא חתומה ביחד עם עו"ס הגב' ש'

(להלן: "המכתב החתום בידי הגב' ת' ביחד עם הגב' ש'").

ז. במכתב החתום בידי הגב' ת' לבדה היא מסכמת כי הקטינה הגיעה למספר טיפולים רגשיים

ולאבחון רגשי ע"י פסיכולוגית קלינית, הגב' ר', כי באחד המפגשים הטיפולים הקטינה

סיפרה כי אביה פגע בה, כשנתבקשה לפרט החלה לבכות ובהמשך סיפרה כי אביה נגע בה

במקרומות אינטימיים מספר פעמים. במכתב צוין כי האם עודכנה והוצגה בפניה

האפשרות לפנות למשטרה ולהפנות את הקטינה לטיפול מקצועי בנפגעות תקיפה מינית

במסגרת עמותת "מאור".

עוד צוין במכתב: "אנחנו סבורות כי שרויה בחרדה פוסט-טראומטית מאביה על רקע

התנהגותו כלפיה ובכלל זה פגיעה מינית זו ויש להגן עליה מפניו".

1.ז. **תוכן המכתב הנ"ל, כמו גם עדות הגב' ת' סותרים באופן חד משמעי את תוכן**

עדות הגב' הגב' ש'. ראשית, שמה של הגב' ש' לא צוין במכתב הגם שהיא זו

שטיפלה בקטינה ומשתמע מהנאמר בו כאילו הקטינה הגיע לטיפולים רגשיים

ולאבחון רגשי אצל הגב' ר'. שנית, מתוכן המכתב אתה למד כי סיפור הפגיעה

המינית סופר לכאורה באופן ספונטני ע"י הקטינה לנשות המקצוע והן שיתפו את

האם, בעוד שבפועל התברר כי האם הקדימה ושיתפה את הגב' ש' בחשדותיה והגב'

ש' פנתה לקטינה ושאלה אותה שאלות מכוונות בהקשר זה בהתאם לגירסה

שבחרה האם לספר.

2.ז. הגב' ת' העידה כי הגב' ש' שיתפה אותה בנושא ההטרדה המינית רק לאחר שפגשה

את הקטינה ועומדת על כך שהאם לא אמרה לגב' ש' דבר בנושא זה (עמ' 93

לתמלול), אך עדות זו עומדת **בסתירה מוחלטת** לעדות הגב' ש' עצמה, אשר נשמעה

לפני כן בפני בית המשפט, כי התקיימה שיחה מקדימה עם האם אשר שיתפה את

הגב' ש' בחשדותיה בנוגע להטרדה / פגיעה מינית.

3.ז. **רק במהלך חקירתה הנגדית נודע לגב' ת' כי הגב' ש' קיבלה מידע מוקדם מהאם**

בנוגע לחשדות בענין פגיעה מינית, אך גם כאשר הגב' ת' מבינה כי מדובר

ב"חוליה חסרה" שלא ידעה על קיומה עד למועד עדותה, על כל המשתמע מכך,

היא ממשיכה להגן על עמדת הגב' ש' ומקבלת עמדתה ללא סייג בטענה כי הגב'

ש' "עובדת עם נערות במשך 25 שנים".

וכך הגב' ת' מעידה בעמ' 96 שורות 26-27 ועמ' 97 שורות 1-2 :

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

"...אז אני מקבלת את ההערה של כב' השופטת שהחוליה הזו חסרה ואני אתכם לחלוטין. יחד עם זאת זה לא מוריד בעיני המקצועית מהעדות של הגב' ש' ממה שקרה במהלך השיח".

4.ז מעדות הגב' ת' עולה כי אין שום משקל לאמור במכתב, שעה שהיא עצמה הבהירה כי לא שמעה את הדברים ישירות מהקטינה (עמ' 91 שורה 24), אלא שימשה כ"צינור" להעברת מידע שהתקבל מהגב' ש', על אף שהדבר לא צוין באופן מפורש במכתב הנ"ל.

ח. במכתב החתום בידי הגב' ת' ביחד עם הגב' ש' צוין כי הקטינים שהם תאומים כבני 11 במועד כתיבת המכתב, נולדו *****. עוד צוין כי הקטינים גדלים עם האם ואילו האב מתגורר ביבשת אחרת מזה מספר שנים ובמסגרת דיון הגירושין האב חוזר ואומר כי האם ***** נכתב כי האם היא אמם של התאומים לכל דבר ועניין והיא זו שדואגת ומטפלת בהם מיום היוולדם וכי הידיעה ***** עלולה לערער לגמרי את עולמם של הקטינים ולגרום להם נזק נפשי עצום.

כותבות המכתב ציינו כי הן סבורות כי בשלב התפתחותי זה יש להגן על הילדים מפני אינפורמציה בלתי רלוונטית ופוגענית זו.

ח.1 **גם מכתב זה מופנה ל"כל מאן דבעי" על אף שתוכנו חסוי.**

ח.2 **גם מכתב זה לא נושא תאריך ומעבר להשערות שהעלתה הגב' ת' בעדותה ביחס למועד כתיבת המכתב, היא לא מסרה תשובה חד משמעית מתי נערך המסמך (ר' חקירה נגדית בעמ' 98 ו-102 לתמלול).**

ח.3 **גם מכתב זה נכתב על סמך אמירות של האם לגב' ש' (האם לא נפגשה עם הגב' ת') ומבלי שעורכות המסמך נפגשו עם האב (ראה חקירה נגדית של הגב' ת' בעמ' 99-101 לתמלול וראה גם עדות האם מיום 10.10.2019 כי היא סיפרה את המידע שנכתב, עמ' 32 לתמלול שורות 14).**

ח.4 **האופן בו נוסח המכתב גורם להטעיית הנמען- הגב' ת' למעשה מעידה כי מדובר במכתב המבטא חרדות האם בלבד, על אף שלא צוין במכתב "לדברי האם..." או "האם מסרה..." אלא הדברים נאמרו כאילו ממקור ראשון ע"י נשות הטיפול, באופן שיש בו כדי להטעות את הנמען.**

מדובר במכתב המשקף אך ורק את חרדות האם, כשחתימת עורכות המסמך מהווה "חותמת גומי" לאמירות האם. לפיכך, איני מוצאת לסמוך על תוכנו של המכתב.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

74. מעדות שלוש נשות הטיפול שהובאו מטעם האם עולה כי המידע בעניין פגיעה מינית לא הגיע בשום שלב ממקור ראשון, דהיינו: הקטינה לא שיתפה באופן ישיר וספונטני לא את אמה, לא את עו"ס הגב' ש', הגב' ר' או את הגב' ת'.

הגב' ת' לא ערכה שום בדיקה ביחס למידע אותו היא לא שמעה ממקור ראשון ובכל מקרה, גרסתה סתרה את גרסאותיהן של שתי נשות הטיפול שעבדו בשיתוף פעולה עם המכון אותו ניהלה.

בכל הכבוד, לא ניתן לבסס את סבירות הפגיעה המינית על יסוד ההתרשמות של עו"ס הגב' ש' כאשר היא עצמה מאשרת כי הגיעה ל"חדר הטיפולים" עם חשדות לבדיקה.

75. נוכח התוצאה הקשה, נתק מוחלט בין הקטינים לאביהם, קשה שלא להתייחס לאכזבה מחלקן של נשות המקצוע במצב הקשר של הקטינים ואביהם (העדר הקשר).

למרות סימני האזהרה, למרות העובדה שהדיווח בדבר אפשרות לפגיעה מינית הסתכם בטענה כי האב העיר הערה פוגענית כלפי הקטנה ואף דיווח זה לא התקבל ישירות מהקטינה, למרות סימנים רגשיים ברורים של העדר דמות אם פנויה רגשית עבור הקטינים כשהיא עסוקה בצורה קיצונית בסכסוך בינה ובין בן זוגה, בחרו נשות המקצוע לצדד בצורה חד צדדית וחד משמעית בנתבעת מבלי להידרש למצבם האמיתי של הקטינים והנזק שנגרם למי מהם לא רק מהנתק מאביהם אלא גם מהמחשבה השגויה כי אביהם פגע בהם.

לענין זה ראו מסקנות המומחית מטעם ביהמ"ש:

" ***** גדלו להאמין כי הם ילדים שעברו התעללות פיזית או מינית בהתאמה. אמונה זו הפכה להיות חלק מאבני הבניין של אישיותם, והדבר צפוי לגרום להם נזק בעתיד.

חוות דעת הבית של טלי, ד"ר טלי וישנה (מומחית מטעם בית המשפט)

76. מסקנות המומחית כבר צוינו בתחילת פסק דין זה. המומחית הגיעה למסקנה כי האם נושאת בחלק הארי של האחריות לנתק שבין האב לקטינים, אם באמצעות העברת מסרים שליליים ואם בהימנעותה מלדאוג לחידוש הקשר, כאשר השפעתה החזקה על הילדים ברורה.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

למרבה הצער המומחית לא מצאה אפשרות כלשהי לחידוש הקשר. ההתנגדות של הילדים
כה עזה, לא ניתן היה לסדוק אותה. זאת ועוד המומחית קבעה כי בחווייתם הפנימית האב
הושחר כליל, וכל קרבה אליו גם תיתפס כבגידה באם.

המומחית ציינה כי ייתכן שבטווח הארוך, אם תשכיל האם לשנות את עמדתה העוינת כלפי
האב ולשחרר בכנות את הילדים להיות בקשר, יהיה סיכוי לחידוש כלשהו של הקשר. הדבר
דורש נכונות אמיתית מצד האם, שלא נראה כי קיימת כיום.

77. בפרק 6 לחוות הדעת שכותרתו "סיכום, מסקנות והמלצות":

א. המומחית מסכמת ורושמת כי הצדדים בנו זוגיות שהתבססה על שילוב של אהבה
ואינטרסים. התובע אהב את הנתבעת ומצא אתה שפה משותפת, על אף ההבדלים
ביניהם. הנתבעת הרגישה ביטחון בשל היתרונות הכלכליים שהתובע הביא עמו
ובהמשך בשל נכונותו להמשיך את מערכת היחסים למרות ב*****. חילוקי הדעות
של בני הזוג, אם בנושאים כלכליים, אם בשל השפעות של המשפחה הרחבה (בעיקר
הסבתא- אמה של הנתבעת), החזיקו מעמד עד לתאונת דרכים קשה שעברה
הנתבעת. לאחר התאונה, השתבשו תכניות הזוג לנסוע ליבשת אחרת לחפש את
מזלם. הנתבעת שהייתה ספורטאית איבדה את יכולתה לנוע בחופשיות ואת מקום
העבודה שאבה. התערערו הבסיס המשותף של שאיפותיהם, והקושי של הנתבעת
להמשיך בתוכניות המקוריות (ייתכן בשל תסמינים פוסט טראומטיים שפיתחה
לאחר התאונה, יחד עם נכות פיזית), הוביל להתפרקות כואבת של הקשר.

ב. המומחית מציינת כי הנתבעת ניסתה להציג תחילה תמונה שלווה ואופטימית
יחסית של המצב. היא הקרינה ביטחון וחביבות, והיא עשתה מאמצים רבים
להסתיר דפוסים חרדתיים או דיכאוניים. חזות זו התנפצה בהמשך כליל.
בלט מאוד כי הנתבעת "מיישרת" את המציאות בהתאם לנרטיב שמתאים
לתפיסתה ולאינטרסים שלה, כאשר היא הציגה גרסאות שונות כמעט לכל אירוע,
ותיקנה שוב ושוב את הסיפור בהתאם לתגובת הבודקים. עימות של הנתבעת עם
פערים אלה בסיפור הובילו לשינוי חד בהתנהלותה והיא הפכה ברגע עוינת
ותוקפנית, כאשר הרגישה שהשיחה אינה מתקדמת בכיוון שאליו ציפתה.

ג. עוד מסכמת המומחית ביחס לנתבעת כי הרושם שנוצר שוב ושוב היה כי ההאשמות
הקשות נגד התובע אינן תואמות את התגובה הרגשית החסרה, לא עלו תחושות של
כאב, צער או אפילו כעס בעת שסיפרה על אירועים אלה. לעומת זאת, אי שביעות
רצון התבטאה בעיקר סביב האכזבה מהתובע במישור הכלכלי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

ד. המומחית מציינת כי התובע תיאר בצורה מפקחת יחסית את הקשר הזוגי שהיה בינו לבין הנתבעת. ניכר כי המצב המשפחתי המורכב גורם לו לכאב. הביטוי הרגשי שלו מועט ודל יחסית, אך למרות זאת ניכר כי כאבו רב. הוא נטה להיכנס לפרטים מדויקים, ונראה כי ההיצמדות לפרטים מאפשרת לו לשמור על תחושת מציאות מול האשמות קשות שערערו את עולמו מן היסוד. למרות הסבל הרב שנגרם לתובע מהנתבעת ומהילדים, הוא עדין רוכש להם חיבה והוא מדבר על הנתבעת בכבוד. הוא גם אינו מנסה "למחוק" את השנים הטובות שהיו להם יחד.

ה. ביחס לקטינים המומחית מסכמת ורושמת כדלקמן:

"***** גדלו להאמין כי הם ילדים שעברו התעללות פיזית או מינית בהתאמה. אמונה זו הפכה להיות חלק מאבני הבניין של אישיותם, והדבר צפוי לגרום להם נזק בעתיד. ככל שהם מקצינים עמודות מול האב, כך הם נתקלים בחוסר אמון רב יותר (למשל מצד רשויות החוק), והם הולכים ומפתחים תחושה שהם אינם נשמעים ושנגרם להם עוול. העובדה שהם אימצו באופן מלא את הנרטיב של האם הופכת אותם לזרועה הארוכה, תוך אובדן של תחושות אותנטיות שלהם. במקרה שלנו רגשות חמים שהיו קיימים כלפי האב נמחקים, והסיפור המשפחתי מסופר מחדש באופן שמשחיר את האב לחלוטין. כדי לחיות עם עצמם בשלום הם חייבים לנתק לחלוטין חלקים מההיסטוריה האישית שלהם, קרי רגשות טובים כלפי אביהם וחוויות חיוביות שהיו להם אתו.

תופעה זו מכונה בספרות 'עצמי שקרי', מצב בו ילד המנסה לספק את צרכיו הרגשיים של המבוגר (ההורה בד"כ) מאבד את התחושה האותנטית לגבי רצונותיו שלו. ההשפעות השליליות הנובעות מכך סביר שילוו את הילדים הללו גם לבגרותם.

גם אם האב לא היה אב מושלם, ובהתחשב בנסיבות המורכבות (תאונת הדרכים, נסיעת האב ליבשת אחרת), הרי שהתנכרות הילדים אליו בצורה כה קיצונית, תוך ויתור מוחלט על קיומו בחייהם, אינה מוסברת בהתנהגות האב בלבד, וברור כי המסר שהעבירה האם לילדים, ישירות או בעקיפין, היווה גורם מכריע בהחלטה של הילדים להתנתק מאביהם. ההכרזה של האם כי היא נותנת לילדים לבחור אם להיות בקשר עם האב, לא מסיתה אך גם לא מאלצת או משכנעת אינה אותנטית, שכן ברור לאם כי עמדותיה השליליות ברורות לילדים, וכי כדי לשמור נאמנות כלפיהם הם יאלצו לסלק את האב מחייהם ומליבם."

78. עדות המומחית מטעם ביהמ"ש

עדות המומחית מטעם ביהמ"ש יסודית, עקבית, מקצועית וקוהרנטית ולא מצאתי כל טעם או הצדקה שלא לקבל את ממצאי ומסקנות חוות דעתה. בחקירתה רק

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

חיזקה את הרושם כי חקרה לעומק את עניינם של הקטינים מבלי להניח הנחות
יסוד ביחס לאף אחד מההורים.

• המומחית שוללת מסוכנות מצד האב כלפי הקטינים (ראה עמ' 32 שורה 17 ועמ' 71 שורות 22-25) ומסקנה זו מתיישבת עם ממצאי האבחון של מכון שלם כי "לא נמצאו אינדיקציות במבחנים שהועברו המצביעות על נטייה לאלימות או לדפוס המתקשר עם מסוכנות מינית" ועם מסקנת מכון שלם כי האב הוא הורה כשיר ויש לפעול בדחיפות למען חידוש הקשר בינו לבין ילדיו לטובת כל הנוגעים בדבר" (ראה עמ' 37 לחוות דעת מכון שלם).

• המומחית מציינת בעדותה כי בבדיקות שנערכו על ידה ועל ידי הצוות המקצועי מ"הבית של טלי" הצטיירה תמונה של ילדים "מכווני מטרה" ומעידה כי "ככה נראית הסתה בדיוק ככה נראית שטיפת מוח, מחיקה מוחלטת, מוחלטת של כל דבר טוב של אבא" (עמ' 37 שורות 3-4).

• המומחית מתארת מצב סוגסטיבי של ילדים שהושתל במוחם נרטיב של אב מתעלל, מכה ופוגע מינית ולאורך כל הדרך הם מחזיקים בנרטיב אחיד והרסני ביחס לדמותו של האב (עמ' 29 שורות 18-28, עמ' 33 שורות 22-27, עמ' 36 שורה 20 ועמ' 41 שורות 15-23).

המומחית מבהירה בעדותה כי אין שום דרך להבחין בין זיכרון אמיתי לזיכרון מושתל (עמ' 44 שורות 12-13).

" . . . אנחנו רואים פה מצב שבו נרטיב מסוים הולך ומתעצם לרבות לא סבירות, למה אני מדברת על הסטה (כך נרשם במקור, ר.ק.ע) במקרה הזה, בגלל שאנחנו רואים שהזיכרונות עוברים ניתוב מכוון, זאת אומרת שהילדים שכחו כל דבר חיובי ואין ספק שהיו גם דברים חיוביים, הם נסעו לטיול כייפי ביבשת אחרת לתקופה לא היה שם רק רע. וכשהילדים אומרים אנחנו לא זוכרים שום דבר טוב מהטיול, אנחנו לא זוכרים שום דבר טוב מאבא, אין לא קיים, אלא אנחנו זוכרים את השלילי, כאן ברור שמישהו מתערב באופן אקטיבי בזיכרונות שלהם בין אם במודע ובין אם לאו, אבל בוודאי שיש איזשהו מאמץ אקטיבי להטעות את הזיכרונות של הילדים לכיוון מסוים, המחיר של ההטעה הזאת הוא ענק . . .

(עמ' 46 שורות 7-16).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

וראה גם עדותה בחקירה חוזרת, עמ' 83 שורות 16-22 :

... " אבל כאן שוב חשוב לזכור שילדה שעברה הטרדה מינית או ילדה שמאמינה שעברה הטרדה מינית לפעמים לא ניתנים להפרדה.
עו"ד גלבוע: לא ניתנים מה?
ד"ר וישנה: להפרדה. זאת אומרת ברגע שילדה מאמינה שהיא עברה הטרדה מינית במידה רבה דינה כילדה שעברה הטרדה מינית, זה חלק מהטרגדיה כאן. "

יצוין כי תיאור של מצב סוגסטיבי מתאים לנתונים שהתגלו בעדות העו"ס, הגב' הגב' ש', כאשר תחילה האם פנתה ושיתפה את הגב' ש' בחשדותיה ועם חשדות אלה נכנסה הגב' ש' לחדר הטיפולים עם הקטינה והפנתה לקטינה שאלות סוגסטיביות.

- המומחית סבורה כי האם גורמת לקטינים נזק בל יתואר ומגדלת ילדים חולים על לא עוול בכפם: "היא מגדלת ילד שמאמין שאבא שלו לא אוהב אותו וילדה שמאמינה כי נפגעה מינית" (עמ' 36 שורות 20-26).
- המומחית מבהירה כי המצב כיום שונה מהמצב שהיה במועד עריכת חוות דעת מכון שלם, שכן כיום אנו מודעים לכך שכבר נעשה ניסיון לחידוש הקשר באמצעות מכון שלם נחל כישלון חרוץ בעקבות התנגדות אקטיבית של הקטינים (עמ' 25 שורות 25-27).
- המומחית מעידה כי במצב הנוכחי לא קיים סיכוי לחידוש הקשר. היא מבהירה בחקירתה שהקשר של הילדים עם האב אינו נוגע לרצונם אלא תלוי באם: ברצותה יהיה קשר, לא ברצותה לא יהיה קשר (עמ' 4 לתמלול).
- המומחית מדגישה כי המפתח בידי האם ומבהירה כי "גם עמדה ניטרלית לכאורה היא עמדה שדואגת שלא יתחדש קשר" (עמ' 92 שורות 15-16), רק אם יהיה שינוי עמדות קיצוני של האם, ייתכן שיהיה סיכוי קלוש לקשר עם האב, אך קשר כזה נתפס כיום בעיני הקטינים כבגידה באמם ואם צריכים לבחור, אז אין לאב שום סיכוי (עמ' 5 לתמלול שורות 1-2).

79. א. המומחית חזרה על האמור בחוות דעתה כי מדברי הצדדים עולה כי התכנית

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

המקורית לעבור ליבשת אחרת הייתה תכנית משותפת של הצדדים (ראה עמ' 11
לחוות דעת המומחית וכן ראה עדותה בעמ' 10 לתמלול שורות 24-28).

ב. במהלך חקירתה הנגדית של ד"ר וישנה באת כוח האם מייחסת לתובע "אשמה"
לאור המעבר ליבשת אחרת וגם כאשר היא מפנה למומחית שאלה בנוגע לכך היא
משתמשת בדימוי "קם ועזב את הספינה שהמצב היה מצד מאוד מאוד קריטי גם
לאם וגם לילדים" (עמ' 11 שורות 3-4).

”

עו"ד מצויינים: ומה התחושה של הילדים?

ד"ר וישנה: אלא מקסימום אקט של בחירה לא נכונה, התחושה של הילדים אני
חייבת להגיד מאוד תלויה באיך הדבר מוצג להם, אם הדבר מוצג
שאבא מנסה להכשיר את הקרקע כדי שנעבור ויהיה לנו טוב יותר זה
תחושה אחת, ואם אומרים לילדים אבא נטש אותנו לבד נוצרת תחושה
אחרת, אז האחריות פה על איך להציג את הדבר לילדים קשורה מאוד
באמא, בפרט שהקשר עם אבא מתנתק, ברגע שמנתקים את הקשר
עם האבא והוא לא יכול להציג את העמדה שלו, כל מה שנשאר זה מה
שמפנפים לילדים בבית ואם אומרים להם שוב ושוב אבא נטש,
משדרים להם אבא נטש, אז בוודאי שמצטבר כעס כלפי אבא.

עו"ד מצויינים: מאיפה המסקנה שזה מה שקרה?

ד"ר וישנה: אמרתי אם.

עו"ד מצויינים: אם. אוקי.

ד"ר וישנה: אמרתי אם, כי את מתארת את זה ככה, זאת אומרת התמונה שאת
נותנת זה הוא נטש, אני אומרת שאם הסיפור שאינגה מספרת לעצמה
שהוא נטש, וזה מה שמשודר הלאה וזה מה שעובר לילדים, ואין שום
עיצוב של משהו אחר אז הילדים בוודאי הושפעו מזה.

”

(עמ' 11 שורות 25-28 ועמ' 12 שורות 1-13).

ג. המומחית אינה מקבלת כל ניסיון להציג את המעבר של התובע כ"נטישה"
ומבחינתה מדובר בתיאור "מנותק לחלוטין מהמציאות" (עמ' 16 שורות 20-23).
המומחית משיבה כי אין מחלוקת בין הצדדים שהחלטה לעבור ליבשת אחרת
הייתה החלטה משותפת, שמטרתה להיטיב עם כלכלת התא המשפחתי, אלא
שבנסיבות שהתרחשו באותה עת, הנתבעת חזרה בה והחליטה שלא להצטרף לתובע
בשל מצבה הרפואי (ר' עדותה בעמ' 16 שורות 8-23, עמ' 18 שורות 21-28 ועמ' 19
שורות 1-6).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

ד. המומחית נשאלה על מה היא מבססת את מסקנתה כי **חלק הארי** של האחריות מוטל על הנתבעת והשיבה כי כיום אין לאב שום השפעה או יכולת אפשרות לבצע מהלך כלשהו כשהוא מנותק מילדיו והם מסרבנים לכל קשר עמו. לעניין זה המומחית מזכירה כי האב הגיע לישראל על מנת לחדש את הקשר עם ילדיו אך הם סרבו וגם את הניסיון שנעשה במכון שלם ונחל כישלון חרוץ (ר' עמודים 13 ו-21 לתמלול).

"היא יותר אחראית, מי יכול לשנות היום רק היא, לו אין שום דרך."

(עמ' 21 לתמלול שורה 12).

ה. המומחית מאשרת כי במסגרת הבדיקה שערכה לקטינים לא בוצעו טסטים פסיכולוגיים "כי הם לא היו רלוונטיים" (עמ' 5 שורה 11), אלא בוצעה אנמנזה והערכה קלינית לקטינים ע"י ד"ר וישנה וד"ר ילנה בחטינסקי (מומחית בפסיכיאטריה של הילד והמתבגר) - ראה 5 לחוו"ד המומחית וכן עדותה בעמודים 23 שורות 23-27 ועמ' 24 לתמלול.

ו. המומחית מעידה כי בנסיבות העניין, כאשר הקטינים גילו סבל מהאינטראקציה ועיונות כלפי צוות הבודקים, לא היה מקום להוסיף בדיקות מיותרות ומבהירה כי **"העיונות היא חלק מהמסקנות"** שלה בחוות הדעת, שכן חושפת את עמדת הקטינים ביחס לקשר עם אביהם (עמ' 24 שורות 14-8).

ז. המומחית נשאלה מדוע במכון שלם ביצעו בדיקות נוספות שלא בוצעו על ידה והשיבה כי הדבר לא נדרש, שכן לא כל הדברים שהיו רלוונטיים בזמן הניסיון לחידוש הקשר במכון שלם, רלוונטיים בהכרח כיום וצריך להבחין בין שני המצבים (ראה עמ' 25 שורות 25-27 ועמ' 28 שורה 1).

באת כוח האב ניסתה במהלך חקירתה הנגדית של המומחית להמעיט בעוצמת האירוע שארע במכון שלם ובית המשפט מצא להעיר לה על כך (ר' בעמ' 27 לתמלול).

באותו אירוע שהיא כינתה "אירוע קטן", הקטינים יצאו מחדר הטיפול במכון שלם, התקשרו למשטרה וטענו כי אינם מוכנים שיכריחו אותם לפגוש את אביהם.

מדובר באירוע דרמטי וחריג שאין בלתו. הקטינים למעשה ביצעו אקט של התנגדות אקטיבית, באמצעותו הם הביעו עמדה חדה וברורה כי הם לא ישתפו פעולה עם גורמי הטיפול ולא יחדשו קשר עם האב ויהי מה.

ח. המומחית מדגישה כי לא היה חסר לה שום מידע לצורך הכנת חוות דעתה (ראה עמ' 26 שורה 8).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

ט. המומחית נחקרה בנוגע לאבחון שבוצע לקטינה במכון שלם, שם צוין כי "לא עלו ממצאים שיכולים להעיד על עיסוק בטרומות, עם זאת, לא ניתן להפריך התרחשות של טרומה, או פגיעה מינית בעבר" (עמ' 21 לחוות דעת מכון שלם) והשיבה בעמ' 32 לתמלול שורות 5-6 ושורות 17-26:

" לא את מערבבת שני דברים, האבא יצא בלי מסוכנות ויכול להיות שהילדה עברה טרומה כלשהי, לא כתוב,

...

בבדיקה שלי אני אומרת לך שאין לאבא מסוכנות, בבדיקה של מכון שלם בקטע על אבא הקריאו לי הרגע שאין מסוכנות, מה שאת הקראת אומר שאולי עברה משהו, עכשיו כאן אני חייבת להגיד יש המון המון עבודות על זיכרונות מושגלים במקרה הזה, כשאת לוקחת סיפור יש מעין ויכוח על הסיפור היסודי, הסיפור היסודי זה שאבא נכנס הביתה ואומר וואי כל כך גדלת עוד מעט יהיו לך ציצים או הציצים שלך גם גדלו משפט טיפשי. מזה מתחיל הסיפור. מכאן מה אנחנו נותנים איזה פרשנויות אנחנו נותנים לו, ואם אנחנו הופכים את המשפט הזה פגיעה מינית, אנחנו משאירים אותו משפט מטופש ומיותר מאוד תלוי במה שעושים האנשים מסביב.

"

י. המומחית מתארת את המצב העגום שנוצר בעניינם של הצדדים ומעידה בעמ' 3 לתמלול שורות 18-28:

ד"ר וישנה: במקרה הזה לצערנו כן, כי ילדים הם כל כך השחירו את דמות האבא, מבחינתם שלא היה שום דבר לחדור וכל ניסיון שלם רק עורר כעס אצלם, הם לא השאירו שום זיכרון חיובי של האבא גם דברים שוודאי לא היו רק שליליים נצבעו באור שלילי, העמדות שלהם היו מאוד מאוד מגובשות, מאוד חד משמעיות ומאוד לא ניתנות למשא ומתן. הם למעשה מאוד כעסו על עצם הפגישה. מבחינתם הם הרגישו שאנשי מקצוע לא מקשיבים להם, הם כבר אמרו את דעתם הרבה פעמים כל מפגש נוסף זה זלזול זה חוסר התחשבות בזה שהם אמרו את דעתם, אין להם אמון במערכת, זה לא היו פגישות קלות זה היו פגישות, גם תיארת לי אותם כפגישות שהיו... לקח זמן להשיג מינימום של שיתוף פעולה, כי הם באו עם הג'דה מאוד מאוד ברורה וחד משמעית.

יא. המומחית מדמה המצב בעניינם של הצדדים ל"קרב" (עמ' 61 שורה 24). מדובר בדימוי זהה לדימוי שתואר בחוות דעת מכון שלם. בעמ' 22 לחוות הדעת צוין כי "נותרת חסרת אונים, כואבת, בודדה וחרדה, בשדה הקרב שנכפה עליה".

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

יב. המומחית מאשרת כי אם ענין חידוש הקשר היה רלוונטי, היא הייתה ללא ספק ממליצה להפנות את האב להדרכה הורית ולטיפול רגשי על מנת ללוות אותו בתהליך טיפולי, "אבל כאן את יודעת הוא יכול לעבור הדרכת הורים על ריק זה לא רלוונטי" (עמ' 77 שורות 19-28, עמ' 78 שורות 5-15 ועמ' 79 שורות 12-5).

יג. בחקירתה החוזרת המומחית נשאלה על האמור בעמ' 34 לחוות הדעת כי "הרושם שנוצר שוב ושוב היה כי האשמות הקשות נגד התובע אינן תואמות את התגובה הרגשית החסרה..." והעידה בעמ' 81 שורות 21-28 ועמ' 82 שורות 3-1:

" יותר ברמת האוטנטיות, זאת אומרת החוויה של הפגישה (הפגיעה, ר.ק.ע) המינית לא הייתה אותנטית לא בסיפור של הבת ולא בסיפור של האמא, זה לא אומר שהם לא מאמינות בזה, אבל חסר איזה מרכיב בסיסי רגשי בוודאי בתיאור של האמא הוא ממש נעדר, כשאם היא הייתה אדם שכל הזמן מדבר בחוסר רגש זה סיפור אחד, אבל היא מבטאת במהלך הבדיקה הרבה מאוד כעס אכזבה וזעם רק שהם מנותקים לחלוטין מכל הסיפור הפגיעה המינית, וסיפור הפגיעה המינית כמעט נשמע ככלי, גם שוב גם אם היא מאמינה בו היום בוודאי שהוא לא תופס את המקום הרגשי שהיינו מצפים שסיפור כזה יתפוס, לעומת סיפורים אחרים שהם גם סיפורים משמעותיים שכן תופסים מקום רגשי כזה ונחווים לפחות כחוויה הרבה יתר אותנטית."

מוצאת אני לציין כי בתום חקירת המומחית, האם ביקשה לומר באופן ספונטני דברים בפני בית המשפט וניכר כי דיברה בהתרגשות רבה על נושא **** והולדת הקטינים (האם בכתה) ובאופן מפתיע ולא צפוי כאשר עברה לדבר על נושא הפגיעה

המינית, נרגעה ודיברה באופן סדור וענייני - ראה עמ' 88-92 לתמלול מיום 13.6.19. התנהלות ספונטנית זו של האם תואמת בצורה מובהקת לתיאור המקצועי של המומחית מטעם ביהמ"ש את דפוס ההתנהלות הרגשית של האם. היא רגשית

מאד

ביחס לאירועים אמיתיים שנחווים כאותנטיים ואילו מתארת דברים בצורה קרה ועניינית כאשר אינם מעוררים בה כל רגש.

קשה להאמין שאם האב אכן היה פוגע מינית בקטינה האם הייתה יכולה שלא

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

להתייחס לכך בצורה רגשית כפי שעשתה בדיון וזאת מהטעמים המקצועיים
שתוארו
בחו"ד המומחית.

80. מסקנת המומחית והדברים שנאמרו בעדותה מתיישבים עם ממצאי חוות דעת מכון שלם
ובאורח פלא, על אף שהמומחית לא נחשפה מעולם לחוות דעת מכון שלם, קיים ביניהם
דמיון, אפילו בבחירת המילים לתיאור, כאשר המומחית אף משתמשת באותם דימויים
שתוארו ע"י גורמי הטיפול ממכון שלם. ענין זה יש בו כדי להנכיח את המקצועיות של שני
הגורמים תוך שימוש במילים מעולם התוכן המקצועי הרלוונטי לממצאי האבחון.

יחד עם זאת יש לשים אל לב, כי נוכח נקודות הזמן השונות, שעה שממצאי מכון שלם
הובאו לפני מספר שנים עת ההסתה הייתה במימד ובהיקף מסוים, חוות דעת המומחית
נערכה שנים לאחר מכן עת תהליך ההסתה הושלם והניכור ההורי, משכך בעוד שגורמי
הטיפול במכון שלם המליצו על חידוש קשר שיתבצע בשלב ראשון בליווי מטפלים
ובמפגשים דיאדיים, המומחית מגיעה בנקודת הזמן המאוחרת יותר למסקנה מצערת
כאמור, כי בשלב זה לא נמצאה כל אפשרות לחידוש הקשר,

חוות דעת המומחית הוגשה בחודש ינואר 2019, בחלוף למעלה משנתיים לאחר שהוגשה
חוות דעת מכון שלם (נובמבר 2016), לפיכך בלתי אפשרי לנתק את מסקנת המומחית
מנקודת הזמן שבה הוגשה חוות דעתה.

המומחית נשאלה בחקירה נגדית מדוע לא ביצעה בדיקות נוספות כפי שנעשה במכון שלם
והעידה כי "במקרה הזה דווקא ככל שעובר זמן התמונה הופכת ברורה ומגובשת יותר"
(ראה עמ' 28 לתמלול שורות 6-7) וכי "לפעמים פרספקטיבה של זמן נותנת הרבה יותר,
מכון שלם היה עדין בעין הסערה. אנחנו זזים קצת הצידה" (שם, שורות 10-11).

אכן, המצב כיום שונה לחלוטין מנקודת הזמן שבה היינו מצויים בעת שנעשה ניסיון
לחידוש הקשר באמצעות מכון שלם, כיוון שכיום אנו עדים לניסיון כושל לחידוש קשר
ולהתנגדות הקטינים לשתף פעולה עם גורמי טיפול לצורך חידוש הקשר תוך העברת מסר
חד משמעי כי הם מתנגדים לקשר כלשהו עם האב.

זאת ועוד, בעקבות אותו אירוע חריג שהתרחש ביום 1.2.2017 מכון שלם החזיר את המנדט
שקיבל במסגרת המינוי שניתן לו ע"י בית המשפט וכאן מתחזקת קביעת המומחית כי ככל
שחולף הזמן הסיכוי לחידוש הקשר קלוש עד בלתי אפשרי.

לאור האמור, ההמלצה שנתנה ע"י מכון שלם בדיווח העדכני מתיישבת רעיונית ומקצועית
עם המלצת המומחית מטעם בית המשפט כי בשלב זה אין אפשרות לחידוש הקשר.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

עדות התובע

81. עדות התובע הייתה מרשימה, מלאת כאב ומעוררת צער וניכר כי הוא נלחם על זכותו להיות אב.

א. האב העיד כי השתתף במספר מפגשים של הדרכה הורית במסגרת ההליך הטיפולי במכון שלם (עמ' 100 לתמלול מיום 13.6.2019).

בחקירתו הנגדית של התובע כיוונה באת כוח הנתבעת להמלצת מכון שלם להדרכה הורית לאב "באופן קבוע ומתמשך", אך לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מכון שלם החזיר את המנדט שקיבל מבית המשפט, ההליך הטיפולי הופסק, בעקבות אותו אירוע חריג מיום 1.2.2017 ומאז הקטינים התנגדו לקשר מכל סוג עם האב. כך או כך, בענין הדרכה הורית המומחית מטעם בית המשפט הבהירה הבהר היטב כי בשלב זה הדרכה הורית לא עומדת על הפרק, אין טעם ואין מקום לעבור הדרכה הורית "על ריק" (עמ' 77-79 לעדות המומחית).

ב. לא יעלה על הדעת להפנות כנגד התובע אשמה בענין אי חזרתו ארצה, שעה שהאם עצמה יצרה מצב שבו כל ניסיון שלו ליצירת קשר ולו בדרך יצירתית ביותר, נתפס בצורה מפלצתית. במובן מסוים המשך המגורים ביבשת אחרת, הרחק ממקום מגוריהם של הקטינים בישראל, מהווה היום את "בועת ההגנה" של התובע, אחרת נפשו לא תעמוד בנתק מילדיו.

ג. התרשמתי כי התובע מעולם לא הרפה מכמיהתו לקשר כלשהו עם ילדיו, אך כל ניסיון אנושי של התובע להתקרב, להביט מרחוק או לפחות לקבל פיסת מידע בנוגע לילדיו, תורגם ע"י הנתבעת למעשה זדוני שנועד להפחיד את הקטינים ולפגוע בהם וכך היא תיווכה לקטינים מציאות עגומה של אב מפלצתי. בענין זה אני מוצאת להזכיר כי אפילו ניסיון של האב להעניק מתנות לילדיו ביום הולדתם גרר הגשת בר"ע על החלטת בית המשפט המאשרת מפגש מינימאליסטי. ניסיונו של האב לצפות מרחוק בתחרות ה**** שבה השתתפה הבת (ענף ספורט שהוא עצמו חשף את בתו אליו) כאשר בית המשפט מתרשם שנוכחותו שם נבעה מגעגוע ומצוקה אמיתית, התפרש באופן לא פרופורציונלי כמעשה שנועד להפחיד את הקטינה ולפגוע בה. בכל פעם שהאב ניסה להתקרב, או אפילו להראות סימן של געגוע, של רגש ומחשבה חיוביים, הוא נבלם ע"י הנתבעת, אשר בחרה בין היתר לנקוט בהליכים מכוח החוק למניעת אלימות במשפחה על מנת לאיין את המפגש בינו לבין הקטינים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

ד. לא נעלם מעיני בית המשפט כי ניסיונות האב לחזר אחר ילדיו לא תמיד היו מדויקים ונקיים מביקורת, למשל הניסיון להגיע לבית מגורי הקטינים בליווי שוטר על מנת להעניק להם מתנות. גם אם היה נכון בשעתו להעביר על כך ביקורת, בדיעבד התברר כי האב צדק ב"תחושות הבטן" שלו כי האם מסוגלת להעליל עליו ובסופו של הליך זה מעלליה בענין זה הוכחו.

כך או כך, האב לא עשה שום מעשה פוגעני כשלעצמו, אך הדרך שבה האם מתווכת לילדיה את ניסיונות האב כמעשים זדוניים ומפלצתיים היא לבטח פוגעת בקטינים.

התייחסה לכך גם המומחית בעמ' 34-35 לחוות דעתה:

" גם אם האב לא היה אב מושלם ובהתחשב בנסיבות המורכבות (תאונת הדרכים, נסיעת האב ליבשת אחרת), "הרי שהתנכרות הילדים אליו בצורה כה קיצונית, תוך ויתור מוחלט על קיומו בחייהם, אינה מוסברת בהתנהגות האב בלבד, וברור כי המסר שהעבירה האם לילדים, ישירות או בעקיפין, היווה גורם מכריע בהחלטה של הילדים להתנתק מאביהם. ההכרזה של האם כי נותנת לילדים לבחור אם להיות בקשר עם האב, לא מסיתה אף לא מאלצת או משכנעת, אינה אותנטית, שכן ברור לאם כי עמדותיה השליליות ברורות לילדים, וכי עדי לשמור נאמנות כלפיה הם יאלצו לסלק את האב מחייהם ומליבם. "

ה. על אף הניכור ההורי הקשה, על אף הפתולוגיה וחרף התנגדותם האקטיבית של ילדיו לקשר עמו, האב מקווה ומאמין שהדבר עוד אפשרי (עמ' 97 שורות 12-2).

ו. התובע מדגיש כי רוצה לשלם את מזונות ילדיו, מבחינתו התביעה לביטול מזונות הייתה המפלט האחרון (עמ' 108 שורה 17) וכל תקווה לקשר עם ילדיו תגרום לו למחוק את התביעה ביטול מזונות (עמ' 97 שורות 12-10).

עדות הנתבעת

82. עדות הנתבעת מבולבלת ובלתי קוהרנטית. הנתבעת חוזרת בה מגרסה קודמת בטענה שהיא מבולבלת, משנה גרסאות תוך כדי החקירה הנגדית ומוסרת גרסאות אחרות, מופרכות וסותרות.

א. על אף שבכתבי הטענות נטען כי המעבר ליבשת אחרת מקורו בתכנית משותפת שיועדה לכלל התא המשפחתי ועל אף שבמהלך ניהול ההליך הנתבעת החזיקה בגרסה כי גם אם לא התנגדה למהלך מלכתחילה, הרי שחוותה את נסיעת התובע לבדו ליבשת אחרת כנטישה, שכן באותה עת התמודדה עם נזקי תאונת דרכים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

שעברה, בעדותה הנתבעת מעלה גרסה חדשה ומעידה כי "מהתחלה לא רציתי לשום יבשת אחרת, מהתחלה משנת 08', נתתי לו לשחק כאילו שילד עסוק במשהו בוא נגיד" (עמ' 16 שורות 2-3).

ב. כאמור, חקירת האם התקיימה לאחר שהעידו העדות מטעמה ובמהלך עדותן נחשף האופן בו "התגלגל" המידע בנוגע לפגיעה מינית לכאורה בקטינה: תחילה מהאם לגב' ש', אחר כך מהגב' ש' לפסיכולוגית ר' ובהמשך לגב' ת'. בעדותה האם מציגה גרסה חדשה ומיתממת, לגבי המידע שמסרה לנשות הטיפול, העדות מטעמה.

האם העידה כי "לא ידעה שזה נקרא הטרדה מינית" (עמ' 20 שורות 3-4), עד שלרגע שבו הדבר התגלה ע"י הגב' ש' (עמ' 28 שורות 11-14). מבחינתה לא מדובר ב"חשד" (עמ' 30 שורה 5) אלא ב"חששות שלי שזה לא בסדר" (עמ' 20 שורות 8-9).

"כב' השופטת: איך את יכולה לומר היום שגב' ש' לא גילתה לך משהו שהיא אומרת שאת גילית לה?
ת: אני סיפרתי לה ולא ידעתי.
כב' השופטת: אבל היא אמרה שאת סיפרת לה לפני שהיא פגשה את הקטינה . מה יש לגלות לך?
ת: אני סיפרתי לה מקרים ומה ילדה סיפרה לי, וזה, אני סיפרתי לה".
(עמ' 30 שורות 18-23).

ג. האם מאשרת כי קודם נפגשה עם הגב' ת' במסגרת שיחת סיכום שנערכה בסוף האבחון הדידיקטי, אך לא מצאה לנכון לשתף אותה בחשדותיה (עמ' 21 שורה 28 ועמ' 22 שורה 3).

האירועים עליהם מבססת האם את חשדותיה לא התרחשו בסמוך לפגישה עם הגב' ש' אלא מדובר באירועים שאירעו לכאורה במהלך החיים המשותפים או לכל היותר כשנה לפני הפגישה עם הגב' ש' (בחודש דצמבר 2014 כשהאב ביקר בישראל ובכל זאת, האם לא משתפת אף איש מקצוע בזמן אמת ובוחרת לשתף דווקא את הגב' ש' רק ביום 11.10.2015 וכפי שעוד יובהר בהמשך פסק דין זה, אין מדובר בצירוף מקרים.

ד. שום דבר לא מנע מהאם לשתף באותם חשדות לכאורה את הגב' ת' (בעלת מכון P) עמה היא נפגשה במהלך ביצוע אבחון דידיקטי לקטינים, כחודש לפני תחילת הטיפול עם הגב' ש'. לפיכך, המועד שבו האם מחליטה לשתף דווקא את הגב' ש'

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

בחשדות לכאורה לפגיעה מינית בקטינה (11.10.2015), ממש בסמוך למועד שבו
האב הגיש תביעה לצו פיקוח על הילדים ובמסגרתה טען כי חושש ממצבה הנפשי
של האם (תביעת האב בתמ"ש 11978-10-15 הוגשה ביום 8.10.2015), **אינו מקרי**
ומלמד כי דבר "לידתן" של הפגיעות הלכאוריות נוגע רק ככל שחרדת האם לאבד
את המשמורת על הקטינים, החריפה.

ה. בכתב ההגנה שהוגש ביום 19.11.2019 ע"י האם בתמ"ש 11978-10-15 לא נטען דבר
וחצי דבר בנוגע לחשדותה לכאורה של האם, על אף שמחומר הראיות ועדויותיהן
של העדות מטעם האם עולה כי עוד ביום 11.10.2015 האם שיתפה את הגב' ש'
בחשדות בענין פגיעה מינית לכאורה, כי הגב' ש' נפגשה עם הילדה וביום 1.11.2015
שיתפה את האם בנוכחות הקטינה תוך שהיא מציינת כי האם לא נראתה מופתעת.

** לכתב הגנה זה צורף המכתב החתום בידי הגב' ת' ביחד עם הגב' ש' שם
נטען כי האב חוזר ומציין כי ***** , אך לא צורף המכתב החתום
בידי הגב' ת' לבדה בענין הפגיעה המינית.

ו. האם נשאלה בחקירתה הנגדית מדוע לא צורף המכתב בענין הפגיעה המינית
והשיבה כי במועד הגשת כתב ההגנה ענין ההטרדה המינית טרם התגלה לה ע"י
הגב' ש'.

"אני לא כותבת כי אני אישית, אני לא ידעתי אם הוא מטרידן" (עמ' 28 שורה 28).
לשאלת בית המשפט איך היא יכולה לומר כיום שהגב' הגב' ש' לא גלתה לה משהו
שהיא עצמה סיפרה לגב' ש', האם מספקת הסברים דחוקים ומופרכים :

"אני סיפרתי לה ולא ידעתי" (עמ' 30 שורה 20).
"כי אני לא ידעתי שזה נקרא פדופיל יכול להיות התנהגות, יכול להיות אני
מבולבלת, יכול להיות אני לא מאמינה" (עמ' 30 שורות 25-26).
"אני סיפרתי שני אירועים יופי. אבל אני לא מומחית, אני לא יודעת איך זה מה
זה" (עמ' 31 שורות 6-7).

ז. האם טוענת בעדותה כי דבר ההטרדה המינית התגלה ע"י הגב' ש' "בדיבורים עם
הילדים" (עמ' 80 שורה 16), אך כשבית המשפט מעמת אותה עם עדותה הגב' ש' כי
האם הייתה זו ששיתפה אותה בחשדות, האם משיבה תשובה מיתממת :
"אני לא אמרתי, אני הבאתי את החששות. הבאתי לה הדוגמאות" עמ' 80 שורה
20) ובהמשך: "אני לא יודעת איך היא הבינה את זה, אבל אני יודעת שלא אמרתי
בדיוק שזה הטרדה מין" (עמ' 80 שורות 24-25).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

האם אשר הייתה הראשונה לספר את הסיפור לגב' ש' מנסה כעת לצמצם את
האחריות שלה ולטעון כי אינה יודעת מדוע הגב' ש' כתבה מה שכתבה.

ח. האם לא בוחלת בהעלאת גרסאות משתנות ואפילו בחקירתה העלתה גירסה חדשה במסגרתה טענה כי למעשה היתה עדה להטרדה מינית (טענה שמעולם לא עלתה בפני אף גורם). במהלך חקירתה הנגדית האם טענה לראשונה כי עמדה מאחורי האב והקטינה, ראתה את האב מושיט את ידו ושמעה את הקטינה אומרת לאביה "אל תיגע בי בחזה" (עמ' 43 שורות 15-16).
אין לעדות זו זכר בכתבי הטענות, בתצהיר עדותה הראשית של האם או בהודעה שנמסרה על ידה במשטרה ומדובר בפרט חדש שנולד רק במהלך החקירה הנגדית בניסיון לחזק את גרסת האם, שנסדקה ונשמטה.

במהלך חקירתה הנגדית האם מודה כי דמיינה שהאב נגע לקטינה בחזה ויותר מכך, האם מעידה כי שאלה את הקטינה האם אביה נגע בשדיה והקטינה השיבה בשלילה.

כך האם משיבה לשאלות בית המשפט בעמ' 44-45 לתמלול והדברים מדברים בעד עצמם:

" כב' השופטת: מתי נזכרת במילים האלה של הקטינה והשתת
היד של האב באירוע?
ת. אני, אני בראש עם עצמי, אני מלאה רגשות, אני
מלאה, אני לא יודעת מה לחשוב, מה לחשוב, אני
בעצמי מבולבלת, לא שאני מצדיקה את עצמי, ואני
ראיתי שהוא מושיט את היד, כי הוא היה בוא נגיד
עם הגב.

...
כב' השופטת: למה לא סיפרת שראית אותו מושיט את היד?
ת. מושיט את היד.
כב' השופטת: אמרה אל תיגע לי בחזה.
ת. נכון, אז יכול להיות הוא נגע, לא יודעת, זה כבר
דימיון.

כב' השופטת: דימיון של מי?
ת. כן. שלי.
כב' השופטת: כן? והמילים של הקטינה אל תיגע לי בחזה, זה
גם דימיון?
ת. לא, זה היה, היא אמרה את זה.

כב' השופטת: אז למה לא סיפרת? שהיא אומרת?

ב"כ הנתבעת: במשטרה.

ת. שוכחים, זה עבר זמן, שהוא נגע.

ת. יופי,

ת. אחר כך אני שאלתי את הילדה אם הוא נגע בה,

הגיעה, זאת אומרת היא עצרה אותו, ואז אני

כב' השופטת: כן?

כב' השופטת: תודה.

שהיא הסבירה לי שזה לא, אז לא.

סיפרת להגב' ש', לא סיפרת לה את זה?

ש. ששאלתי אותך קודם מה סיפרת להגב' ש'.

מזמון, ממש מילה מילה לא זוכרת, אם עכשיו

סיכום,

האב אצלם נמחקה לחלוטין והם סובלים ומתמודדים עם תסמונת ניכור הורי. הוכח

והתברר כי פעולות אלו של האם נעשו כפי שטען האב מתוך תחושת חרדה ונקם

שלה בו בעקבות הליך הפרידה.

במקרה זה למרבה הצער ניכרת תסמונת ניכור הורי בדרגה חמורה. לא זו בלבד

שמתקיים נתק מוחלט מאז חודש יולי 2015 בין הקטינים לאב , אלא שלמעשה הם

מחקר את דמות האב לחלוטין, מסרבים לפגוש אותו, אינם מוכנים לשמוע ממנו או

עליו ובמקום דמותו מופיע בנפשם חור שחור מפחיד.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

הקטינים התנגדו לשתף פעולה עם המטפלים אליהם הופנו במכון שלם לצורך
חידוש הקשר עם האב וראו בהם בעלי ברית של האב. המקרה הגיע לנקודת קיצון
כאשר הקטינים עזבו את חדר הטיפול והזמינו משטרה למכון שלם בטענה
שמכריחים אותם לפגוש את אביהם.

במהלך שיחה שקיימתי עם כל קטין בנפרד נוכחתי לדעת עד כמה ניכרים בהם
המאפיינים המוכרים בספרות של תופעת הניכור ההורי וזאת אף כפי שעלה
בחוה"ד המומחית מטעם ביהמ"ש. בין השאר בלטו המאפיינים של דיכוי הצורך
לקשר עם האב, התייחסות חד ממדית בתיאור דמותו השלילית של האב ודיכוי של
זיכרונות חיוביים קודמים בקשר שלהם עם אביהם, אך בעיקר בלטה תחושת
השנאה והעוינות כלפי האב (כל אחד מהקטינים הכין מבעוד מועד לטובת השיחה
עימי מכתב ובו תיאר את דמותו המפלצתית והפוגענית של האב).

גרסת האם כי הילדים מסרבים לחדש את הקשר עם אביהם על רקע טענות
אלימות ופגיעה מינית, נשללה, נמצאה כנעדרת בסיס עובדתי מבוסס מציאות
ונדחתה.

84.

א. האם עצמה מודה כי "לא היה כלום" עם ומאשרת כי לא ראתה את התובע מכה
את הקטין כשהם היו בחופשה ביבשת אחרת (ראה הודעת האם במשטרת ישראל
מיום 6.1.2016).

ב. האם מודה כי הקטינה שללה בפניה את האפשרות שאביה נגע בה (עדות האם מיום
10.10.2019 עמ' 44 שורה 22 ועמ' 45 שורות 7-8).

ג. במסגרת הודעה שנמסרה ע"י האם במשטרת ישראל ביום 6.1.2016 היא מציינת כי
הקטינים פחדו מאביהם "בגלל כל המצב בינינו" (עמ' 3 לגיליון ההודעה שנמסרה
במשטרה, שורה 68).

ד. וגם בעדותה בפני בית המשפט האם מעידה כי היא והילדים התחילו לחיות "בפחד
מתמיד מ****" רק משנת 2015, לאחר שהחליטה להיפרד ממנו ואין אזכור לפחד
בשל אירועים שאירעו לכאורה במהלך החיים המשותפים (ראה חקירת האם בעמ'
5-8 לתמלול מיום 10.10.19).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

85. המומחית מטעם בית המשפט שוללת מסוכנות של האב ומסקנתה מתיישבת גם
עם מסקנות צוות המומחים של מכון שלם כי "לא נמצאו אינדיקציות במבחנים
שהועברו המצביעות על נטייה לאלימות או לדפוס המתקשר עם מסוכנות מינית"
(עמ' 7 ו- 37 לחוות דעת מכון שלם).

86. התשתית הראייתית הובילה למסקנה כי האם היא זו שהחלה את מירוץ כדור
השלג ביום 11.10.2015, בעת ששיתפה את הגב' ש' כי חוששת שהאב פגע מינית
בקטינה .

כדור השלג התגלגל מאשת טיפול אחת לאחרת, הן לא ניסו לעצור אותו וגם כאשר
הבינו כי התנהלו באופן בעייתי, מבחינה מקצועית ואתית, המשיכו לדבוק אחת
בחוות דעתה של רעותה תוך התעלמות מהסימנים לפגיעה בקטינים נוכח הניכור
ההורי וההסתה הקשה שעוברים כנגד אביהם.

האם ידעה כי לא ארע שום אירוע של פגיעה מינית בקטינה ע"י אביה, האם הודתה
כי הקטינה שללה את האפשרות שאביה נגע בה, האם הודתה כי "זה כבר דימיון"
שלה (עמ' 44 לתמלול מיום 10.10.19 שורות 22 ו-24), אך לא זו בלבד שלא ניסתה לעצור
את "כדור השלג", אלא עשתה שימוש מניפולטיבי במפגשי הקטינים עם נשות
טיפול ובנשות הטיפול עצמן לצורך מימוש יצר הנקם שלה בתובע ובהתעלמות
מוחלטת מהנזק הרגשי והנפשי שנגרם לקטינים.

האם מתנערת מאחריותה בענין וגם כאשר נוכחת בכך שעשתה טעות (עמ' 47 שורה
26), היא מסרבת לקחת אחריות על מעשיה, טוענת כי אינה מומחית (עמ' 31 שורה 7)
ומפנה אצבע מאשימה כלפי נשות הטיפול. לטענתה "הן גילו לה" כי מדובר במקרה
של "הטרדה מינית", של אב "פדופיל" והיא אינה מתערבת בעבודתן (עמ' 30
שורה 11). ואם בכך לא די, האם מאשימה גם את באת כוחה שידעה, אך לא שינתה
את האמור בתצהיר עדות ראשית של האם (עמ' 48 לתמלול מיום 10.10.19 שורה 2).

עצם השימוש במונח "פדופיל" כאשר הטענות כלפי האב היו כי העיר הערה
פוגענית כלפי הקטינה (אף טענה זו כאמור לא הוכחה), אף היא מלמדת על הכוונה
של האם לנסות ולפגוע בדמות האב אצל כלל הסובבים ואצל הקטינים בפרט, תוך
שימוש בטענות קיצוניות כאשר בכל הכבוד "כל חטאו" היה כי בחר לעבור ליבשת
אחרת למרות שהיא עצמה כבר לא יכלה לנסוע איתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 16-06-46300 פלוני נ' פלונית

87. המומחית מטעם בית המשפט מגיעה למסקנה כי בשלב זה אין כל אפשרות לחידוש הקשר וייתכן כי בטווח הארוך, אם תשכיל האם לשנות עמדתה העויינת כלפי האב ולשחרר בכנות את הילדים להיות איתו בקשר, יהיה סיכוי לחידוש כלשהו של הקשר.

בעדותה המומחית חזרה והדגישה כי המפתח לחידוש הקשר מצוי בידי האם: ברצותה יהיה קשר ולא ברצותה לא יהיה קשר, אך הבהירה כי ככל שהזמן חולף הסיכוי לחידוש הקשר קלוש עד בלתי אפשרי.

מקום בו המפתח לחידוש הקשר נמצא אצל האם, אך היא לא פועלת באופן אקטיבי לקיום קשר תקין בין האב לקטינים, לכל הפחות לעודד חידוש הקשר או שיקומו, הרי שהאם לא ממלאת את חובתה כהורה משמורן.

88. סוף דבר,

דין תביעת האב להתקבל, אלא שהפסקת הקשר ובהמשך, ניתוק הקשר והתנגדות הקטינים לחידוש הקשר עם האב, נעוצים בהתנהלות האם והמפתח לחידוש הקשר בידיה. רק אם האם תפעל באופן אקטיבי, יעמוד על הפרק ענין חידוש הקשר.

קביעת מפגשים כיום, על רקע תסמונת ניכור הורי בדרגה גבוהה הדורש תהליך טיפולי עמוק, תוסיף על הנזק שהאם גרמה לקטינים וכל הוראה אופרטיבית תאיין את האפשרות לתוצאה של חידוש הקשר, הכול בגין התנהלות האם.

לפיכך ונוכח העובדה כי דין תביעת חידוש הקשר להתקבל וחידוש הקשר יכול להתרחש רק אם הנתבעת תעבור הליך טיפולי משמעותי שיאפשר לה לאפשר את הקשר בין הקטינים לאביהם, אני מחייבת את האם לפנות לטיפול משמעותי לצורך התמודדות עם המשבר המשפחתי ועל מנת לסייע לילדים להיחלץ ממצב הניכור ההורי אליו נקלעו נוכח ההסתה הקשה שעברו כנגד אביהם.

94. בכך מסתיימים ההליכים בתיק שבכותרת, אך למרבה הצער אין ולא יהיה בעצם קבלת התביעה משום שינוי או ריפוי המצב הקשה אליו נקלעו האב והילדים בגינה של התנהלות אימם, שכן הלכה למעשה אין אף כל דרך להבטיח את השתתפותה האמיתית או המשמעותית של האם בטיפול וענין זה בידיה בלבד.

95. האם פערה בור עמוקה בין ילדיה לאביהם ובידיה הכלים וההזדמנות למלא את הבור, לבנות את

בית משפט לענייני משפחה באשדוד בדלתיים סגורות

תמ"ש 46300-06-16 פלוני נ' פלונית

הגשר ולקרוב בין הילדים לאביהם. אני מפצירה באם לעשות מאמץ לפנות לטיפול מתאים, לנסות ולתקן את הנזקים.

מעבר לאמור אין בידי ביהמ"ש כלים נוספים לאפשר את חידוש הקשר וידיו של ביהמ"ש קצרות מלהושיע.

96. נוכח תוצאות ההליך, בשים לב להימשכות ההליך, לריבוי העדים, למומחים שהתובע נאלץ להקדיש זמנו וכספו בפגישות עימם, הנתבעת תישא בהוצאות התובע (הוצ' משפט ושכ"ט עו"ד) בסך 45,000 ₪ אשר ישולמו בתוך 30 ימים כשהסכום נושא הפרשי הצמדה וריבית עד מועד התשלום בפועל.

97. המזכירות תשלח פסה"ד לצדדים, לאפוט' לדין, למומחית דר' טלי וישנה ולדר' מרדכי שרי ממכון שלם.

98. בכך מסתיים בירור התובענה והמזכירות תסגור את התיק.

ניתן ביום, ד' שבט תשפ"א, 17 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.

רותם קודלר ע"אש, שופטת, סגנית הנשיא